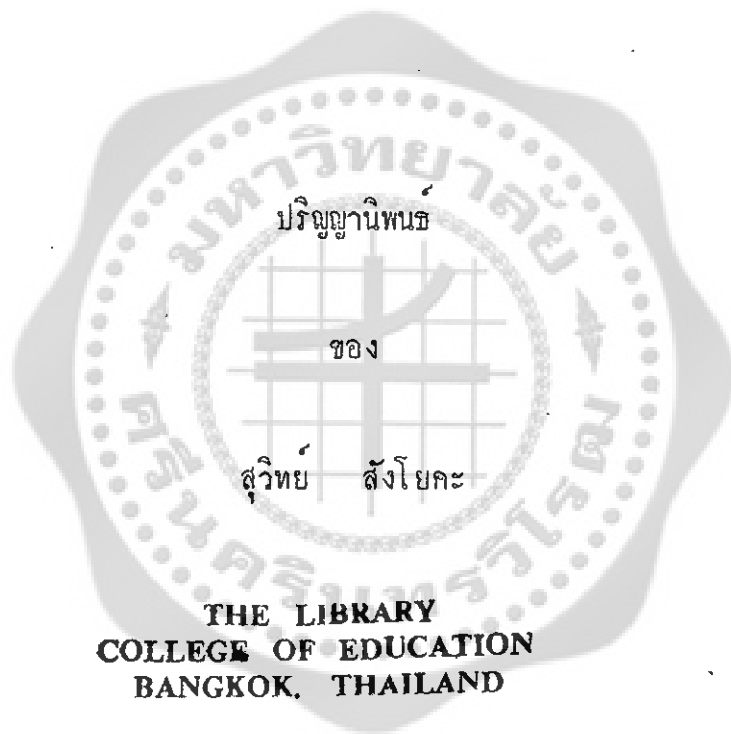

การศึกษามูลคิภาพของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2
และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 2 ณ วิทยาลัยครูในภาคการศึกษา 6

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
2 ธันวาคม 2513

ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษามุคลิกภาพนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ ๒ และ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ ๒ ณ วิทยาลัยครูในภาคการศึกษา ๖

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพนักเรียนฝึกหัดครูที่แตกต่างกันระหว่างสถานศึกษา ชั้นเรียน เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนการฝึกสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา เรียนได้คะแนนดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ กับอักษรศาสตร์ หรือที่เลือกเรียนวิชาต่างกัน เพื่อที่จะใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพเป็นตัวทำนายความสำเร็จในการเรียนทางฝึกหัดครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ชายหญิงจำนวน ๒๐๒ คน จากวิทยาลัยครูเทพสตรี และวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจบุคลิกภาพซึ่งคัดแปลงจาก KCI (Minnesota Counseling Inventory) และของ แคทเทิล กับ ซาราคัน มาเป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพ ๔ ด้าน คือ สภาพทางอารมณ์ ความสัมพันธ์ทางสังคม ความวิตกกังวล และการแสดงออก สำหรับวิธีการทางสถิติใช้คะแนนมาตรฐานเกาเรกับ ค่าอัตราส่วนวิกฤต วิเคราะห์ความแปรปรวนและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คูณ ผลการวิจัยมีดังนี้

๑. กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา มีปัญหา มีความคับข้องใจ และมีความยากลำบากในการที่จะปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนมากกว่านักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาวิทยาลัยครูเทพสตรี นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงมีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์กว่านักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในด้านการปรับตัว ความมั่นคงทางอารมณ์ การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน นักเรียนชายดีกว่านักเรียนหญิงในด้านความเป็นผู้นำ ความสัมพันธ์ทางสังคม การแสดงออก และหญิงมีความวิตกกังวลมากกว่าชาย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีบุคลิกภาพที่ค่อนกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในด้านความเป็นผู้นำ การปรับตัว และการแสดงออก นักเรียนที่คิดวามิคามารดาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำจะค่อนกว่านักเรียนที่คิดวามิคามารดาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูงในการปรับตัว ความสัมพันธ์ทางสังคม สภาพทางอารมณ์ และมีความวิตกกังวลอยู่เสมอ กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนดีในวิชาประเภทอักษรศาสตร์ มีความไม่มั่นคง อ่อนไหวง่ายเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่เรียน

ไค้คะแนนดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์

๒. กลุ่มที่มีอายุต่างกัน ไค้คะแนนการฝึกสอนต่างกัน และกลุ่มที่เลือกเรียนวิชาเอกต่างกัน ไม่มีบุคลิกภาพคนใดแตกต่างกัน

๓. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูนี่เป็นค่าความเที่ยงตรงรวมของแบบสำรวจบุคลิกภาพ ๔ ด้านไค้เท่ากับ .๓๔ ซึ่งแสดงว่าสามารถใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพชุดนี้เป็นเครื่องมือทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทางฝึกหัดครูไค้พอสมควร.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

2 ธันวาคม 2513

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพา โชติกเสถียร อาจารย์ไพฑูรย์ ธรรมแสง และอาจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความกรุณาของท่านไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ คณะอาจารย์และนักเรียน ในวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา, วิทยาลัยครูเทพสตรี ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับความกรุณาของอาจารย์สุนทร แสงผล อาจารย์วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเป็นรูปเล่มขึ้นได้เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคุณนิเวศน์ ธรรมรักษ์ สำนักงานทดสอบ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ซึ่งเป็นผู้พิมพ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สุวิทย์ สังโยคะ

สารบัญ

บทที่	หน้า	
1.		บทนำ.....1
		คำนำ.....1
		ความมุ่งหมายในการค้นคว้า.....6
		ความสำคัญของปัญหาที่ค้นคว้า.....7
		ขอบเขตของการค้นคว้า.....7
		ข้อกีดกลางเบื้องต้น.....8
		คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการค้นคว้า.....9
2.		เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสมมุติฐานของการค้นคว้า.....11
		ข้อสมมุติฐานในการค้นคว้า.....23
3.		วิธีดำเนินการ.....25
		ที่มาและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....25
		ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง.....26
		เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....30
		การแปล การทดลองใช้และผลของการทดลอง.....35
		การรวบรวมข้อมูล และวิธีจัดการกระทำกับข้อมูล.....36
		เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน.....37
		ลำดับขั้นของการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....38
4.		ผลการวิจัยและการอภิปรายผล.....40
		สัญลักษณ์ต่าง ๆ และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....40
		ค่าปรกติวิสัย (Norm) ของแบบสำรวจบุคลิกภาพต่าง ๆ.....41

การเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านต่าง ๆ	43
สถานศึกษา	44
ระดับชั้นที่เรียน	45
เพศ	47
อายุ	48
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน	50
คะแนนการฝึกสอน	51
ความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา ของนักเรียนเอง	52
ความสามารถในการเรียนวิชาพฤกษศาสตร์และอักษรศาสตร์	54
วิชาเอก	56
ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสำรวจคุณลักษณะด้านต่าง ๆ	58
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	61
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	61
กลุ่มตัวอย่าง	61
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	62
การวิเคราะห์ข้อมูล	62
สรุปผลการค้นคว้าและอภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	
ประวัติผู้เขียน	

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 กลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา.....	27
1.2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับชั้นที่ศึกษา.....	27
1.3 กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ.....	27
1.4 กลุ่มตัวอย่างแยกตามอายุ.....	28
1.5.1 กลุ่มตัวอย่างแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	28
1.5.2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามคะแนนการฝึกสอนของนักเรียน ป.กศ.สูงปีที่ 2.....	28
1.6 กลุ่มตัวอย่างแยกตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา ของนักเรียน ป.กศ.ปีที่ 2 และ ป.กศ.สูงปีที่ 2.....	29
1.7.1 กลุ่มตัวอย่างแยกตามความสามารถในการเรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ และอักษรศาสตร์ของนักเรียน ป.กศ.ปีที่ 2.....	29
1.7.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ป.กศ.สูงปีที่ 2 แยกตามวิชาเอก.....	30
2. ค่าปรกติวิสัย คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสำรวจ.....	42
3. การทดสอบความแตกต่างคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ของนักเรียน วค.เทพสตรี กับ วค.พระนครศรีอยุธยา.....	44
4. การทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ. กับ ป.กศ.สูง.....	46

5. การทดสอบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.สูง ชาย-หญิง.....	47
6. การทดสอบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.ตามกลุ่มอายุ.....	49
7. การทดสอบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.ที่มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนสูง กับที่มีผลสัมฤทธิ์ในทาง การเรียนต่ำ.....	50
8. การทดสอบนัยสำคัญบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.สูงที่ได้ คะแนนฝึกสอนในระดับ ก. กับระดับอื่นที่ต่ำกว่า.....	52
9. การทดสอบความแตกต่างลักษณะบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่คิดว่า ปีความยาวของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ.....	53
10. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.ที่เรียนได้ คะแนนดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ และที่เรียนได้คะแนนดีในวิชา ประเภทอักษรศาสตร์.....	55
11. การทดสอบความแตกต่างบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่เรียน วิชาเอกต่างกัน.....	56
12. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบสำรวจบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ 8 ด้าน.....	59

คำนำ

ประเทศไทยเริ่มมีการฝึกหัดครูมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2435 โดยได้เปิดสอนนักเรียนฝึกหัดครู ในระดับประโยคครูประถม ประโยคครูมูล ประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด ประโยคครูประชาบาล และประโยคครูมัธยม ซึ่งล้วนเป็นการผลิตครูมีวุฒิประกาศนียบัตรครู ในระดับต่าง ๆ ทั้งสิ้น มาจนในปี พ.ศ. 2497 จึงได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้น เพื่อส่งเสริมวิทยฐานะครูและเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษาให้สูงขึ้นจนถึงขั้นปริญญา เมื่อปี 2510 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้กำหนดโครงการผลิตครู และเจ้าหน้าที่การศึกษาประเภทต่าง ๆ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลว่าเยาวชนเป็นทรัพยากร ที่ล้ำค่าของชาติ ผู้ที่ทำหน้าที่ฝึกอบรมเยาวชนให้ได้ผลดีนั้น จำเป็นต้องได้รับการศึกษาอบรมมา เป็นอย่างดี ในหน้าที่ของตนจนถึงขนาดที่เรียกว่า "ผู้ใช้วิชาชีพชั้นสูง" (Professional) คือต้องเป็นผู้มี

1. วิชาสามัญที่เป็นพื้นความรู้ทั่วไป (General Education)
2. วิชาเอก วิชาโท เป็นการเฉพาะตัว (Specialized Education)
3. วิชาการศึกษา (Professional Education)
4. สมรรถภาพในการเป็นครู ¹ (Teacher's Competencies)

บุญถิ่น อัตถากร อธิบดีกรมการฝึกหัดครู ได้กล่าวถึงความสำคัญของอาชีพครูไว้ว่า เพื่อให้การศึกษาแก่อนุชนส่วนใหญ่ที่จะไปเป็นกระดูกสันหลังในทางเศรษฐกิจของบ้านเมืองนั้น เราจะต้องสร้าง "ผู้นำของอนุชน" คือ ครูให้เหมาะสม ให้สามารถอบรม สั่งสอน แนะนำ

¹ การฝึกหัดครู, กรม สรุปผลงานโดยสังเขป ครบรอบ 15 ปี หน้า 1 - 25.

และชี้ทางแก่อนุชนให้มีความรู้ความสามารถขั้นมูลฐาน และให้มีสุขภาพพลานามัยที่
 ตลอดจนเตรียมจิตใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ เพื่อความมั่นคงของตัวเอง ของครอบครัว
 และของประเทศไทย² และได้แสดงความคิดเห็นไว้ในเรื่อง การผลิตครูว่าความเจริญ
 ก้าวหน้าของบ้านเมืองขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชากร ต้องอาศัยการศึกษาเป็นรากฐาน
 ให้ผู้นั้นมีความรู้ความสามารถ และได้รับการอบรมที่ถูกต้องเหมาะสมแก่กาลสมัย
 และสิ่งแวดล้อม พร้อมด้วยยึดมั่นในวัฒนธรรมของตน การศึกษาจะวางรากฐานนี้ไว้ก็ต้อง
 อาศัยกำลังคนที่จะมาเป็นผู้นอบรมบ่มนิสัยให้ความรู้ และเตรียมคุณูปการคุณธิดาให้พร้อมที่จะ
 เป็นพลเมืองดี ประกอบอาชีพเป็นกำลังเศรษฐกิจของบ้านเมืองและสังคม ผู้ที่จะทำหน้าที่
 เป็นผู้นำของคุณูปการคุณธิดานี้ก็คือครู³ คำกล่าวเหล่านี้ล้วนเป็นข้อสนับสนุนความสำคัญ
 ของครูผู้ทำหน้าที่อบรมบ่มนิสัยให้ความรู้แก่อนุชน ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับคำขวัญของ
 กรมการฝึกหัดครูที่ว่า "ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดอนาคตของบ้านเมือง"⁴

พิภพ ธงไชย ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกหัดครูของประเทศไทย
 ในปัจจุบันนี้ ไว้ในเรื่องปัญหาบางประการในสถาบันครูว่า วิธีการในการคัดเลือกผู้ที่จะ
 เข้ามาเรียนครูนั้น ควรจะได้มีวิธีการที่รัดกุมและมีมาตรฐานอย่างเพียงพอในอันที่จะได้

² บุญถิ่น อัตถากร การสร้างผู้นำของอนุชนเพื่อกำลังอำนาจและความมั่นคง
 หน้า 2.

³ บุญถิ่น อัตถากรและสายหยุด จำปาทอง การผลิตครู หน้า 41.

⁴ การฝึกหัดครู, กรม เรื่องนำรู้ของกรมการฝึกหัดครู หน้า 21.

ผู้มีสติปัญญาดีพอสมควร และเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครูด้วย ไม่ใช่แค่เอาบุคคลที่ไม่รู้จะเรียนอะไรก็มาเรียนเป็นครู นักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูในปัจจุบันนี้ นอกจากจะมีความรู้ทางด้านวิชาการน้อยแล้ว การปฏิบัติบางอย่างยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควรสำหรับผู้ที่ จะออกไปเป็นครูในอนาคต สิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิธีการคัดเลือกบุคคล ที่จะเข้ามาเรียนทางครู จากการไต่ถามที่ไม่รู้ว่า จะเข้าเรียนอะไรก็เข้ามาเรียนครูจึงทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพนี้ อีกทั้งบางคนก็มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสมที่จะเป็นครู จึงทำให้เกิดปัญหาหลายประการในสถาบันฝึกหัดครู ทางสถาบันฝึกหัดครูเองก็ยังไม่มีการ เพียงพอในการอบรมสั่งสอนและส่งเสริมบุคลิกภาพบางประการแก่นักศึกษาในการที่จะได้ ออกไปเป็นครูที่ดีในอนาคต ⁵

คณะกรรมการควบคุมการฝึกหัดครูและมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ (The National Commission on Teacher Education and Professional Standards) ของสหรัฐอเมริกาได้แถลงว่า ถึงเวลาแล้วที่สหรัฐอเมริกามีความจำเป็นต้องมีโรงเรียน ที่ดีและครูที่ดีขึ้น คณะกรรมการได้เสนอแนวความคิดในการปรับปรุงเพื่อสร้างโรงเรียนที่ดี และไต่ถามที่ไต่ถามต่อไปนี้

1. ต้องถือว่าอาชีพครูเป็นงานที่ต้องใช้วิชาชีพชั้นสูง
2. ประชาชนควรจะมีสิทธิขอมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ร่วมกันในการกำหนด จุกมุงหมาย และกำหนดคุณธรรม ข้อศีลธรรมจรรยาของผู้ได้รับการศึกษา พร้อมทั้งให้ ความสนับสนุนทางการเงิน
3. ความเป็นตัวของตัวเองของสถาบันฝึกหัดครู จะช่วยให้ดำเนินการตามการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ และสถาบันควรมีสิทธิและข้อมูลที่จะดำเนินการตามจุกมุงหมาย ที่วางไว้ อีกทั้งจะต้องมีหน้าที่สร้าง และรักษามาตรฐานการเตรียมครูและการปฏิบัติหน้าที่ ของครูด้วย

⁵ พิกพ ชงไชย "ปัญหาบางประการภายในสถาบันครู" สังคมศาสตร์ปริทัศน์ ฉบับนิสิตนักศึกษา 3:9 - 15 มกราคม 2510.

4. งานการศึกษาจะต้องได้รับความร่วมมือ เป็นหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันของบุคคลหลายฝ่าย

5. ในการดำเนินงานและปรับปรุงงานอาชีพของครู ควรจะได้เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง เพื่อรับฟังความคิดเห็นสนับสนุน ข้อโต้แย้ง ข้อเสนอแนะ การแก้ไขปรับปรุงไว้เป็นแนวในการปรับปรุงงานให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

* 6. การจะปรับปรุงการศึกษาควรมีมาตรฐานในการเตรียมครู และในการให้การศึกษาอบรมให้สูง เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้ครูที่ดีพอที่จะมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของตน

7. การพัฒนางานฝึกหัดครูให้ก้าวหน้ามีความจำเป็นต้องใช้สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้การศึกษาก้าวทันความเจริญทางด้านอื่น ๆ

คณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอแนวทางการคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู และแนวการปฏิบัติในสถาบันฝึกหัดครูไว้ดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่ประสงค์จะสมัคร เข้า เป็นนักเรียนฝึกหัดครูควรมีมาตรฐานสูงในคุณลักษณะต่อไปนี้

- (1) สติปัญญาดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
- (2) มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยดี
- (3) มีความมั่นคงทางอารมณ์
- (4) มีความเหมาะสมในด้านคุณธรรม ศีลธรรมจรรยา กิริยามารยาท
- (5) มีความรู้ มีความสามารถและมีทักษะที่จะใช้ภาษาพูด ฟัง อ่าน เขียน

ได้เป็นอย่างดี

(6) สามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดี

2. ควรจะมีคณะกรรมการ ประกอบด้วยครูอาจารย์ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของกรม กอง ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูประชุมปรึกษา และกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการรับนักเรียน และการฝึกอบรมนักเรียนฝึกหัดครู

3. สถาบันฝึกหัดครูควรจัดให้มีบริการสำหรับนักเรียนอย่างกว้างขวาง มีบริการให้คำปรึกษา การทดสอบทางจิตวิทยา การแนะแนวทางวิชาการ บริการด้านสุขภาพ บริการสนเทศ และบริการจัดวางตัวบุคคล โดยเฉพาะการจัดหางานให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้เป็นทุนช่วยในการศึกษา

4. สถานการศึกษาฝึกหัดครู ควรจะมีบริการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษา และทราบแนวทางที่จะปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่องหรือควรปรับปรุงแก้ไข

5. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบควรจะได้พยายามปรับปรุงให้ทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้นให้มากที่สุด สิ่งสำคัญอันหนึ่งคือ พยายามให้มีครูอาจารย์ที่ดีที่สุด สถานศึกษาฝึกหัดครูให้สัมพันธ์ที่เป็นครูของครู ให้สูงเยี่ยมทั้งทางวิชาการ คุณธรรม ศีลธรรมและคุณลักษณะส่วนตัว มีประสบการณ์ทางการศึกษามากพอ เป็นแบบอย่างในความดีงามทั้งมวล มีความอยากรู้อยากเห็น มีความคิดสร้างสรรค์ มีสติปัญญา มีความรู้สึกไวที่จะไม่ทำให้อื่นไม่พอใจ มีความคิดแจ่มใส มีความสามารถในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี⁶

ทุกวันนี้ การคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเพื่อเข้าเรียนในสถาบันฝึกหัดครูอาจจะยังไม่ได้บุคคลที่เหมาะสมอย่างแท้จริง เพราะนักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้าเรียนฝึกหัดครูได้ ยังสอบตก ต้องเรียนซ้ำชั้นถูกให้ออกปีละมาก ๆ ยังไม่สามารถจะมั่นใจและภูมิใจได้ว่าผู้ที่เรียนจบได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับต่าง ๆ และแม้ได้รับปริญญาบัตรทางการศึกษา จะสามารถออกไปเป็นครูที่ดีหรือออกไปปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างสมบูรณ์

ในช่วงเวลาที่ประเทศไทยของเราเริ่มมีการศึกษาวิชาแนะแนว และเริ่มมีผู้แนะแนวออกไปทำหน้าที่ในสถานศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งสถานศึกษาฝึกหัดครู น่าจะเป็นอีกหนทางหนึ่งซึ่งงานแนะแนวจะได้มีส่วนช่วยในการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนฝึกหัดครูได้ ผู้ที่มีความเหมาะสมในอาชีพนี้มากยิ่งขึ้น และจะได้ทำหน้าที่ปรับปรุงบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูให้ดีขึ้น ทั้งจะได้ช่วยแนะแนวในการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครูให้ประสบ

⁶ The National Commission on Teacher Education and Professional Standards (NCTEPS), A Position Paper, pp. 1 - 16.

ความสำเร็จ เพื่อออกไปเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า เป็นกำลังของประเทศชาติต่อไป
 ภายประการณะนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะค้นคว้า เรื่องบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูในปัจจุบันนี้
 ว่าจะเป็นแบบอย่างของครูที่ดีตามเจตนารมณ์ของกรมการฝึกหัดครูหรือไม่ เพียงใด

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

ในการค้นคว้านี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อคัดแปลงแบบสำรวจบุคลิกภาพขึ้นไว้ใช้ศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครู
2. เพื่อหาเกณฑ์ปรกติของบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูในภาคการศึกษา 6
3. เพื่อจำแนกบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูที่ขาดความสามารถทางการเรียน
 และนักเรียนฝึกหัดครูที่เรียนได้ดี ตามหลักสูตรชั้น ป.กศ. และ ป.กศ.สูง
4. เพื่อหาตัวทำนายความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนฝึกหัดครู
5. เพื่อสำรวจว่าบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูนั้น จะมีความแตกต่างกันในเรื่อง
 ต่อไปนี้หรือไม่

- (1) สถานศึกษา
- (2) ระดับชั้นที่ศึกษา
- (3) เพศ
- (4) อายุ
- (5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- (6) ฐานะทางเศรษฐกิจและฐานะตำแหน่งทางสังคมของบิดามารดา

ตามความคิดเห็นของนักเรียนเอง

- (7) ความสามารถในการเรียนวิชาพวกวิทยาศาสตร์ อักษร ศาสตร์หรือ
 วิชาเอกที่เลือกเรียน

ความสำคัญของปัญหาที่ค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหวังจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประสงค์จะสมัครเข้าเรียนทางฝึกหัดครู ครูผู้แนะแนว ผู้บริหารการศึกษาและผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกหัดครู ในอันที่จะนำผลการวิจัยไปแก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริมการนวัตครูให้ได้ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอน สมเจตนาารมณ์ของกรมการฝึกหัดครูได้ดังนี้คือ

1. ถ้าได้ทราบถึงบุคลิกภาพอันเป็นเหตุของการเรียนไม่สำเร็จของนักเรียน ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่สถาบันฝึกหัดครู ตลอดจนตัวนักเรียนเอง ที่จะหาทางแก้ไข ปัญหาและปรับปรุงส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพที่ดีขึ้น
2. เป็นการเริ่มต้นการศึกษา โดยสำรวจทางบุคลิกภาพเพื่อเป็นทางช่วยปรับปรุงวิธีการคัดเลือกตัวบุคคลเข้าเรียนทางฝึกหัดครู หรือจะสมัครเข้ามาประกอบอาชีพครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. อาจใช้คะแนนจากแบบสำรวจนี้เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการเรียนฝึกหัดครู และความสำเร็จในการประกอบอาชีพครูอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรแห่งบุคคล
4. เป็นเครื่องมือที่ผู้แนะแนวจะช่วยเหลือ ปรับปรุง ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกหัดครูมีบุคลิกภาพสมบูรณ์ขึ้น

ขอบเขตของการค้นคว้า

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง เลือกจากนักเรียนฝึกหัดครูในวิทยาลัยครู 2 แห่ง ในภาคการศึกษา 6 คือ วิทยาลัยครูเทพสตรี และวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 202 คน โดยสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีคิดเป็นร้อยละ (Quota Sampling) จากประชากรทั้งหมด ของวิทยาลัยครูเทพสตรี 92 คนเป็นชั้น ป.กศ. 36 คน ป.กศ.สูง 56 คน จากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา 110 คนเป็น ป.กศ. 65 คน ป.กศ.สูง 45 คน

2. ตัวแปรต่าง ๆ ที่จะศึกษา คือ

(1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1. สถานศึกษา
2. ระดับการศึกษา
3. เพศ
4. อายุ
5. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
6. ฐานะทางเศรษฐกิจและฐานะตำแหน่งทางสังคมของบิดามารดา
ความคิดเห็นของนักเรียนเอง
7. ความสามารถในการเรียนวิชาพฤกษศาสตร์
พฤกษศาสตร์ หรือวิชาเอกที่เลือกเรียน

(2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือคะแนนที่ได้จากการ
สำรวจบุคลิกภาพในค่านต่าง ๆ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีอยู่บนรากฐานของข้อตกลงต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสำรวจทุกคนมีบุคลิกภาพของตนเองประจำตัวอยู่แล้ว
2. ผู้ตอบแบบสำรวจทุกคนสามารถบอกข้อเท็จจริงที่ตนรู้สึกได้ และทุกคนตอบด้วยความจริงใจ ปราศจากอคติ
3. คำตอบของนักเรียนฝึกหัดครูทุกคนมีความสำคัญเท่ากันโดยไม่คำนึงถึง
สถานศึกษา เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา ระดับการศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และความสามารถในการเรียนวิชาพฤกษศาสตร์ อักษรศาสตร์
หรือวิชาเอกที่เลือกเรียน
4. ผู้วิจัยถือว่าแบบสำรวจบุคลิกภาพที่รวบรวมมานี้สามารถวัดบุคลิกภาพพอที่จะนำ
ข้อมูลมาวิเคราะห์ได้

ภาคการศึกษา 6 มี 7 จังหวัด คือลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา
อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท อุทัยธานี

ฐานะทางเศรษฐกิจของบิคมารดา ถือเกณฑ์สมดุลงของรายได้กับรายจ่าย
 เป็นแนวมงออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีเงินเหลือเก็บเพราะมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย
 กลุ่มที่มีรายได้พอคื ๆ กับรายจ่าย กลุ่มที่มีความยากแค้นมีหนี้สินเพราะรายจ่ายสูงกว่า
 รายได้เป็นปรกติ

ฐานะทางสังคมของบิคมารดา ถือเกณฑ์จากความรู้สึกลงของนักเรียนค่อครอบครัว
 ของตนว่า ปานกลาง ค่อนข้างคื หรือค่อนข้างต่ำ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถือคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการสอบวัดของวิทยาลัย
 ในปีการศึกษา 2512 เป็นเกณฑ์ ถือเอาร้อยละ 33 ของผู้ที่ไคคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นผู้มี
 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง และร้อยละ 33 ของผู้ที่ไคคะแนนเฉลี่ยต่ำเป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์
 ในการเรียนต่ำ

ผู้มีความสามารถในการเรียน วิชาพวกวิทยาศาสตร์ไคแก่วิทยาศาสตร์กับ
 คณิตศาสตร์ วิชาพวกอักษรศาสตร์ไคแก่วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา

วิชาเลือกเรียนในระดับ ป.กศ.สูง คือคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย
 อังกฤษ สังคมศึกษา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสมมุติฐานของการค้นคว้า

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นแก่ทุกคน เพราะการศึกษาช่วยให้คนได้พัฒนา ครูผู้ให้การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้พัฒนาผู้เรียน การที่ครูจะพัฒนานักเรียน ให้เจริญเต็มตามศักยภาพของเขา สิ่งหนึ่งที่ครูจะต้องทราบ คือต้องรู้จักทดสอบความสามารถ ของนักเรียน โฟรลิก⁷ ได้กล่าวไว้ในหนังสือการทดสอบเพื่อการแนะแนวว่า การทดสอบ ความสามารถของนักเรียนนั้นว่า เป็นเครื่องชี้ความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในกิจกรรมทาง วิชาการบางอย่างได้ก็พอสมควร แต่ก็ไม่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จทางการศึกษาได้ แม่นยำเสมอไป เนื่องจากความสำเร็จในเรื่องนี้ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียน อย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางค่านิยมบุคลิกภาพอีกด้วย

จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพให้ถึถ้วน ทั้งนี้เพราะ เป็นเรื่องสำคัญ ในพฤติกรรมประจำวัน และยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสนใจ แบบฉบับ บุคลิกภาพอย่างหนึ่งย่อมมีความสัมพันธ์กับความสนใจอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะผู้แนะแนว ควรจะได้สนใจศึกษา เรื่องบุคลิกภาพของนักเรียนด้วยเหตุผลสำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนทราบว่า ลักษณะบุคลิกภาพของตนเหมาะสมกับอาชีพ และการศึกษาที่ตนเลือกประการใด
2. เพื่อตรวจสอบดูนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัว อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา ศักยภาพของตน ถ้าบุคคลใดมีพฤติกรรมที่คอยขัดขวางมิให้ใช้ความสามารถและความถนัด ของตนแล้ว ผู้แนะแนวก็ควรหว่านโยบุคคลนั้นมากเป็นพิเศษ นักเรียนหรือคนงานที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ อาจเป็นผู้ที่มีความถนัดในงาน แต่อาจมีลักษณะบุคลิกภาพบางอย่างที่ขัดขวาง

⁷ โฟรลิก, คลิฟฟอร์ด พี และฮอยท์, เคนเนซ บี. การทดสอบเพื่อการแนะแนว ละเอียดมาศ ศรีทศตและคนอื่น ๆ แปล หน้า 273 - 275.

มีให้ใช้ความถนัดของตนให้มีประสิทธิภาพได้ ลักษณะบุคลิกภาพเช่นนั้นอาจแสดงออกมาในรูปคิณกลางวันเพื่อเจือมากเกินไป การเอาแต่ใจตัวเอง ความขี้อาย ประหม่าจนเกินไป การข่มเหงหรือการก้าวร้าวเกินไป รวมทั้งวิธีการต่าง ๆ ที่จะดึงดูดความสนใจและความสงสารจากผู้อื่นอีกด้วย

ในเรื่องการเรียนการสอน บุคลิกภาพของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญยิ่ง ครูควรเข้าใจว่าลักษณะบุคลิกภาพที่เหมือนกันหรือต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีอะไรบ้าง เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อครูเป็นอันมากในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง หรือปรับปรุงวิธีการจัดชั้นเรียน วิธีการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนเป็นต้น นอกจากนี้การศึกษามุขบุคลิกภาพยังอาจช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลซึ่งจะมีในอนาคตได้ ประโยชน์อีกอันหนึ่งคืออาจช่วยครูแนะแนวนักเรียนในการเลือกแขนงวิชาเรียนให้เหมาะสม หรือเป็นหลักประกอบการพิจารณาอาชีพที่เข้ากับลักษณะเฉพาะของนักเรียนแต่ละคนได้⁸

ประการสำคัญคือ พฤติกรรมของครูมีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักเรียน กล่าวคือ บุคลิกภาพของครูมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของนักเรียน และด้วยเหตุที่บุคลิกภาพและพฤติกรรมต่าง ๆ ของครู เข้ามามีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของนักเรียนนี้เอง จึงได้มีการค้นคว้ากันถึงคุณลักษณะของครูอย่างกว้างขวาง⁹

⁸ สมคิด ไชยยันบุตร "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2510 โรงเรียนสาริต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511 หน้า 1.

⁹ มณฑา ปิยะมาตา "การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี" ปริญาวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511 หน้า 7.

ทาเคห์ 10 ได้เขียนบทความลงในวารสารการฝึกหัดครู ความตอนหนึ่งกล่าวว่า ในรอบ 50 ปีนี้ มีการวิจัยเป็นพัน ๆ ฉบับที่ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครูและของนักเรียน ฝึกหัดครู วิธีสอน พัฒนาการของผู้เรียน การทำงานร่วมกันในชั้น บรรยายภาคีเกี่ยวกับการปรับตัวทางอารมณ์และสังคมภายในโรงเรียน อิทธิพลของกลุ่ม พฤติกรรมของหัวหน้า

✓ อารโนลด์ 11 ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพที่สำคัญของนักเรียนฝึกหัดครู จากนักเรียนฝึกหัดครู 78 คนในมหาวิทยาลัยมินนิโซตา ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกลักษณะของครูฝึกสอนมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการสอนระดับมัธยมต้นมากกว่าในระดับมัธยมปลายซึ่งเด็กนักเรียนต้องการเพียงความฉลาดและความกระตือรือร้นของครู บุคลิกภาพที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการสอนระดับมัธยมต้น คือ ทัศนคติทางอารมณ์ ความเป็นผู้ยากหล่ง ยากท่า มีความคิดใหม่ไม่เอาแต่หัวโบราณ ชอบการแสดงออกได้แก่ กล้าแสดงตัว ไม่ขี้อาย ชอบการสมาคม ทำอะไรด้วยความรู้สึกสบาย ๆ มีความสนุกสนานร่าเริง ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรม เป็นผู้รับตัวดี มีความเป็นมิตร เป็นกันเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นผู้มีความรู้สึกไวที่จะไม่ทำอะไรให้เป็นที่ยอมรับกระเทือนใจผู้อื่น

✓ สวอร์ทซ์ 12 ได้ศึกษาและรายงานว่าการทดสอบบุคลิกภาพนั้นใช้ประโยชน์ในทางการแนะแนวและการให้คำปรึกษาหารือกันมาก

✕ มอนทรอสส์ 13 ได้ศึกษาจากครูในโรงเรียนมัธยมพบว่า บุคลิกภาพที่มีสหสัมพันธ์กับความสำเร็จในการงานของครูอย่างมีนัยสำคัญ คือ ความอบอุ่นเป็นกันเองกับนักเรียน

¹⁰ Ibrahim Q Saadeh, "Teacher Effectiveness or Classroom Efficiency: A New Direction in the Evaluation of Teaching," The Journal of Teacher Education, 21(1) 73 - 89, Spring, 1970.

¹¹ Arnold Henjum, "A Study of the Significance of Student Teachers' Personality Characteristics," The Journal of Teacher Education, 20(2):143 - 147, Summer, 1969.

¹² Swartz Joseph F., "A Critical Analysis of the Literature Pertaining to the Pre-Service Selection of Prospective Teacher: Doctor's thesis, Pittsburgh 1954, Dissertation Abstracts, 14:797 - 798, May, 1954.

¹³ Montross, Harold W., "Temperament and Teaching Success," Journal of Experimental Education, 23:73 - 97, September, 1954.

เอริกสัน¹⁴ ได้ศึกษาประสิทธิภาพทางการสอนของครูในโรงเรียนมัธยม
 ภายแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยการวัดความสำเร็จในการสอนของครู 9 ประการ ผลการศึกษา
 ปรากฏว่า ประสิทธิภาพของการสอนมีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความมีสติรอบคอบ
 และการควบคุมตนเองได้ และมีสหสัมพันธ์ทางนิเสธกับความเป็นผู้มีความคิดและความเป็นผู้มี
 ความเข้าใจง่าย

เคอร์ฟลิงเกอร์¹⁵ ได้ศึกษาและรายงานว่ นักเรียนที่ควรจะได้รับคัดเลือก
 เข้าเรียนในสถาบันฝึกหัดครู จะต้องมีความคล่องแคล่วเกี่ยวกับการอ่าน คำศัพท์ การสะกดตัว
 กัลลายมือ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

โรเวอร์¹⁶ ได้ศึกษานิสิตในมหาวิทยาลัยไมอามี พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจ
 ในการทำนายผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญมี 3 ประการ คือ แบบทดสอบวัดสติปัญญา
 วัดบุคลิกภาพ และอุปนิสัย ค่าสหสัมพันธ์ .518 เกิดจากตัวพยากรณ์ 5 ตัวคือ แบบทดสอบ
 วัดคำนำนวน จำนวนเลข ภาษา บุคลิกภาพ และอุปนิสัย

คิมเมล¹⁷ ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพและความสำเร็จในการสอนของนักเรียน
 ฝึกหัดครู 186 คน ในวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งรัฐเท็กซัส ผลการวิจัยปรากฏว่า

¹⁴ Ericson, Harley E., "A Factorial Study of Teaching Ability," Journal of Experimental Education, 23:1 - 39; September, 1954.

¹⁵ Durflinger, Glenn W., "The Fundamental Forgotten by College Student," Journal of Education Research 49:571-579, April, 1956.

¹⁶ Roger, John Everest, "Selection and Use of Certain Factors Significant in Predicting Achievement of Student in First Semester Accounting at University of Miami," Thesis Abstract Series, 57:265; 1956.

¹⁷ Kimmel, Pange Butler, "Characteristics of Student Teachers as Correlates of Success in Student Teaching," Dissertation Abstracts, 10:5765-5766, April, 1965.

ตัวประกอบทางบุคลิกภาพและคุณลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียนฝึกสอน มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสำเร็จในการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลของการฝึกสอน สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการสอนในอนาคตได้ด้วย นักเรียนฝึกหัดครูหญิงชอบการสมาคม มีความกระตือรือร้น และไว้น้ำใจเชื่อใจได้มากกว่าชาย

✓ มาโทรา¹⁸ ได้ศึกษาหาสหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพกับระดับการศึกษาของครู จากครู 485 คนในรัฐอินเดียน่า ปรากฏว่า ครูที่เรียนในมหาวิทยาลัย 3 ปี 4 ปี 5 ปี หรือมากกว่านี้ไม่มีบุคลิกลักษณะด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ครูที่มีเวลาเรียน ก็น่าจะมีบุคลิกลักษณะดีกว่าครูที่มีเวลาเรียนเพียง 1 - 2 ปี ในลักษณะ การชอบการสมาคม การตรงต่อเวลา ความเป็นผู้มีน้ำใจ ความสุภาพอ่อนโยน ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรู้จักสงวนสงาย ความประณีตเรียบร้อย และการรู้จักแสดงอารมณ์ ในสถานการณ์ต่าง ๆ

ฮอร์กินส์¹⁹ ได้ศึกษาพบว่า บุคลิกภาพมีค่าสหสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย .36 - .41 คะแนนการทดสอบเชาวน์มีค่าสหสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย .17 - .23 ลำดับที่สอบได้ในชั้นมัธยมมีค่าสหสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย .55 - .56 คะแนนจากการทดสอบ ความคิดเห็นทัศนคติ และความสนใจ มีค่าความเชื่อมั่นในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ .57 - .63

บริออกซ์²⁰ ได้รายงานผลจากการศึกษาบุคลิกภาพนักเรียนฝึกหัดครู คหกรรมศาสตร์ 256 คน ในมหาวิทยาลัยไอโอไอโอในปี 1962 ว่าบุคลิกภาพมีสหสัมพันธ์

¹⁸ Amatora, Sister Mary, "The Education Factor in Personality Appraisal," The Journal of Experimental Education, 21(3):271 - 275, March, 1953.

¹⁹ Hawkins, Daman Hugh, "An Evaluation Study of Selected Personality Measuring the Prediction of Achievement and Survival datas of Students of University of North Carolina" Dissertation Abstract, 27:2388-89, 1967.

²⁰ Breaux, Sister Angelina, "Selected Personality Characteristics and Their Relationship to Academic Achievement," Dissertation Abstract, 26(2):1015 August, 1965.

กับคะแนนเฉลี่ย 0.41 ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 58 เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยมีความสำคัญ
แก่การเตรียมครู เห็นว่าควรจะกำหนดคะแนนอย่างต่ำในการจะรับสมัครเข้าเรียนครู
และพบว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนไม่น้อยกว่าคะแนนเฉลี่ย

แมคลีน ²¹ ได้ศึกษานักศึกษาของนักเรียนฝึกหัดครู 1700 คน ในมหาวิทยาลัย
คาลิฟอร์เนีย พบว่า นักเรียนฝึกหัดครูชายหญิงมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคจิตโรคประสาท
(Psychopathic Deviate) โรคจิตประเภทมีความคลุ้มคลั่ง (Hypomania) และโรคจิต
ประเภทเก็บตัว (Schizophrenia) ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ผู้ที่จะเป็นครูต้องควบคุม
ตนเองอยู่เสมอ มีอุดมคติ ทำอะไรอย่างทุ่มเท แข็งขัน ต้องสังคม สماعคมกับผู้อื่น นักเรียน
ฝึกหัดครูชายมีความโน้มเอียงที่จะเป็นโรคจิต, ประสาท (Psychopathic Deviate)
ฝ่ายนักเรียนฝึกหัดครูหญิง โน้มเอียงที่จะคิดว่าตัวเองเจ็บป่วย (Hypochondriasis)
เป็นโรคประสาท มีอาการตกใจ วิตกกังวล เสียใจง่าย (Hysteria) เป็นโรคคอยหวาดระแวง
(Psychasthenia) และมีความรับผิดชอบดี

ลีคส์ ²² ได้ศึกษาครู 300 คน ในรัฐเซาท์แคโรไลนา สรุปว่า ครูที่เข้ากับเด็ก
ได้ดี จะต้องเป็นผู้ที่มีความร่วมมือ เป็นมิตร ตรงไปตรงมา มั่นคงทางอารมณ์ มีอารมณ์และ
ความสนใจเอนเอียงไปในลักษณะของเพศชาย พอเข้าสังคมได้ ครูที่นักเรียนไม่ชอบ คือ
ชอบวิพากษ์วิจารณ์คำหิติดิเียนนักเรียน ไม่อดทน มีความรู้สึกไวเกินไป มีแต่ความ
เศร้าหมอง อารมณ์ไม่มั่นคง มีนิสัยขี้แพ้ ขี้อาย ชอบหลบซ่อนอยู่ตามลำพัง และมีลักษณะ
เอนเอียงไปในทางเพศหญิงเกินไป

²¹ MacLean, M.S., Gowan, May S., & Gowan J.C. "A Teacher Selection and Counseling Service," Journal of Education Research: 48:669 - 770, 1955.

²² Leeds, C.H., "A Scale for Measuring teacher-pupil attitudes and teacher-pupil rapport," Psychology Monographs, 6:64, 1950.

แลมเค 23 ได้ศึกษาและรายงานว่าครูดี จะมีความกระตือรือร้น ทำอะไรสบาย ๆ ไม่วิตกกังวลมากนัก มีความร่าเริงแจ่มใส ช่างพูด แต่รู้จักสงบเสงี่ยม ตรงไปตรงมา คล่องแคล่วว่องไว สนใจเกี่ยวกับศิลปะ และสิ่งที่ไม่ให้ความบันเทิงใจ สนใจเพศตรงข้าม มีความเหมาะสมในการแสดงออกทางอารมณ์ ไม่รู้จัก คำสาปแช่งเพื่อนฝูง

ไรแอนส์ 24 ได้ศึกษาคูณลักษณะของครู โดยให้แยกประเภทคุณลักษณะของครูตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ

- ✓ กลุ่ม x_0 ได้แก่ครูที่ให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจ และมีความเป็นมิตร กับนักเรียน กับครูที่ไม่ใส่ใจไม่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ครูที่เข้มงวดกวดขัน และครูที่ถือตนเองเป็นใหญ่
- ✓ กลุ่ม y_0 มีความรับผิดชอบ มีระเบียบและวิธีปฏิบัติงานดี ทำงานตามระเบียบแบบแผน กับครูที่หลีกเลี่ยงผลงาน ทำงานไม่มีแผนงาน ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
- ✓ กลุ่ม z_0 ครูที่ช่วยกระตุ้นให้กำลังใจแก่นักเรียน ทำงานด้วยความรู้สึกนึกคิดทำอะไรตามสบาย ๆ ไม่วิตกกังวลจนเกินไป แจ่มใสร่าเริง กับครูที่ไม่สนใจใคร อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ

ผลการศึกษาปรากฏว่า

- (1) ครูในโรงเรียนประถมศึกษาบุคลิกภาพทั้ง 3 ลักษณะมีสหสัมพันธ์กันสูง และมีสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นสูงกว่าในระดับมัธยม
- (2) ครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่แต่งงานแล้ว มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 3 อย่างสูงกว่าครูโสด แต่ในทางตรงกันข้าม ครูในโรงเรียนมัธยม กระสวน

²³ Lamke, T.A. "Personality and Teaching Success" Journal of Experimental Education, 1951, 20, 217 - 259.

²⁴ Ryans, D.G. "Chara teristic of Teachers, Washington D.C. : American Council on Education, 1960.

พฤติกรรมทั้ง 3 แบบมีแนวโน้มที่ครูโศก จะสูงกว่าครูที่แต่งงานแล้ว และผลการวิจัยลักษณะอื่นที่เด่นคือ

(1) ครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีทัศนคติต่อนักเรียน ค่อนข้างดี เพื่อนครู และบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนดีกว่าครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูในโรงเรียนมัธยมมีทรรณะที่จะยึดถือการศึกษาตามแบบเดิม ๆ มากกว่า

(2) ครูชายทั้งในระดับประถมและมัธยมมีความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่าครูหญิง

(3) ครูสูงอายุ (55 ปี) เป็นพวกหัวโบราณไม่ยอมเปลี่ยนความคิดเห็นยึดเนื้อหาวิชาเป็นหลัก

(4) ครูในระดับประถม ครูชายรับนิชอบน้อยกว่าครูหญิง ทำงานมีระเบียบแบบแผน และมีหลักเกณฑ์ที่น้อยกว่าครูหญิง แต่ครูชายมีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับพฤติกรรมในห้องเรียนแบบประชาธิปไตยมากกว่าครูหญิง เอนเอียงในทรรณะใหม่ทางการศึกษาที่จะยึดเด็กเป็นศูนย์กลางมีความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่า สำหรับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูหญิงสูงกว่าในเรื่องความเป็นมิตร มีความรับนิชอบ กระตุ้นหรือคอยให้กำลังใจนักเรียนดีเป็นประชาธิปไตย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน ถือเด็กเป็นศูนย์กลาง

(5) ครูที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยมีคุณลักษณะสูงกว่าครูที่ไม่ได้จบจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกระตุ้นหรือให้กำลังใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน และยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูที่ตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความเด่นในเรื่องความเป็นมิตร มีความรับนิชอบ เป็นประชาธิปไตย มีความสามารถในการกระตุ้นหรือให้กำลังใจนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน

จากเอกสารเหล่านี้ สรุปได้ว่า ใ้มีความสนใจในการศึกษานุคลิกภาพของครูของนักเรียนเด็กหัดครู เพื่อจะได้แนะแนว ปรับปรุง ส่งเสริมให้นักเรียนเด็กหัดครูออกไปเป็นครูที่มีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ ใ้เห็นความสำคัญของบุคลิกภาพว่า เป็นตัวประกอบสำคัญของความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งอาจใ้บุคลิกภาพเป็นตัวพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนและการประกอบอาชีพ

ในประเทศไทยก็ได้นำมาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2505 สมบัติ โสลิขธรรม²⁵ ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจปัญหาของ นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พบว่า มีปัญหาอยู่หลายประการที่มีผลกระทบ กระเทือนต่อการเรียนของนิสิต เช่น ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาทางการปรับปรุงบุคลิกภาพ ปัญหาทางค่านิยมและทางครอบครัว

ปี พ.ศ. 2511 มัทนา ปิยะมาดา²⁶ ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจคุณลักษณะ ของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรากฏผลว่า คุณลักษณะที่ดีของครูคือ การส่งเสริม ให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน เมตตากรุณา การสอนคือ ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย มีความยุติธรรม ซื่อตรง บุคลิกภาพดี ให้ความอุปการะนักเรียน มีสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียน

ปี พ.ศ. 2512 พรรณิภา รุจิพร²⁷ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตนเองของนิสิต คณะครุศาสตร์ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2511 จำนวน 120 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มที่เรียนวิชาประเภท

²⁵ สมบัติ โสลิขธรรม "การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร" ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต 2505.

²⁶ มัทนา ปิยะมาดา ล.ก. 2511.

²⁷ พรรณิภา รุจิพร "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512.

วิทยาศาสตร์มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะเป็นคนเจียมขี้นม ไว้ตัว ระวังระมัดระวังในการแก้ปัญหา บางครั้งไม่ชอบสูงส่งกับใคร มักจะชอบคิดสิ่งใหม่ ๆ แต่ไม่ค่อยจะทำได้สำเร็จมากกว่า กลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์

และในปี พ.ศ. 2512 นั้น พูลผล สุวรรณพจน์²⁸ ได้ศึกษาเปรียบเทียบ บุคลิกลักษณะและปัญหาของนักเรียนในเมืองหลวงและเด็กนักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด จากนักเรียน ม.ศ.3 จำนวน 195 คน ในโรงเรียนรัฐบาล 4 แห่งในจังหวัดพระนคร และจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนในเมืองหลวง มีความสามารถทางสังคมในการเข้ากลุ่ม ทางกรเรียนดีกว่า มีสภาพทางอารมณ์ ความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความร่าเริงมากกว่า มีการประพฤติตามแบบแผน การบังคับตนเอง การรับผิดชอบ น้อยกว่าเด็กในตัวเมืองต่างจังหวัด

✓ สายหยุด อุทัยศรี²⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพของครูใหญ่ในพระตะของครูน้อยหญิง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครและธนบุรี เมื่อปี 2506 ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพที่สำคัญและดีเด่นของครูใหญ่ในสายตาของครูน้อยหญิง คือจะต้องมีลักษณะความเป็นผู้นำ มนุษยธรรม ลักษณะนิสัยที่ดี สมรรถภาพในการทำงาน ลักษณะภายนอกดี มีฐานะและความสัมพันธ์ทางครอบครัวดี

²⁸ พูลผล สุวรรณพจน์ "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของเด็กนักเรียนในเมืองหลวงกับเด็กนักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512.

²⁹ สายหยุด อุทัยศรี "บุคลิกภาพของครูใหญ่ในพระตะของครูน้อยหญิง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครและธนบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2506.

ต่อมาในปี 2507 ทองอยู่ กัลยา 30 ได้ศึกษาในลักษณะทรงข้าม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่ดีเด่นของครูใหญ่ในทรณะของครูน้อยชาย จะต้องมึลักษณะเป็นผู้นำ ลักษณะนิสัยที่ดี ลักษณะภายนอกดี มนุษยธรรม สมรรถภาพ และเรื่องของครอบครัว
ตามลำดับ

ในปี 2511 สมคิด ไชยยันบูรณ์ 31 ได้ศึกษานักเรียนชั้น ม.ศ.1 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ บังคับตนเองได้มากกว่า มีความรับผิดชอบมากกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

และในปี 2511 นี้ ปรีชา คัมภีปกรณ 32 ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและสภาพการปรับตัวของนักเรียนที่ต้องลาออกก่อนสำเร็จการศึกษา 42 คน กับนักเรียนที่ยังเรียนอยู่ 42 คน รวม 84 คน ผลการวิจัย เกี่ยวกับสภาพการปรับตัว ในด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์ทางสังคม สภาพทางอารมณ์ และความเป็นผู้นำของนักเรียนที่เรียนต่อคือดีกว่าสภาพการปรับตัวของนักเรียนที่ลาออก

30 ทองอยู่ กัลยา "บุคลิกภาพของครูใหญ่ในทรณะของครูน้อยชาย"
วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507.

31 สมคิด ไชยยันบูรณ์, ล.ก.

32 ปรีชา คัมภีปกรณ "การเปรียบเทียบนักเรียนที่ต้องลาออก ก่อนสำเร็จการศึกษาและนักเรียนที่ยังอยู่ในโรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง ในระหว่างปีการศึกษา 2507 - 2509" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511, 73 หน้า.

ในปี 2513 ละเอียก บุญเกิด ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับนักเรียนชั้น ป.กศ.สูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2512 ของวิทยาลัยครูจันทรเกษม จำนวน 205 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนฝึกหัดครูชายและนักเรียนฝึกหัดครูหญิง มีคุณลักษณะของครูต่างกัน 3 คุณลักษณะ คือ นักเรียนหญิงมีคุณลักษณะในด้านการสอน และความมีเหตุผลเป็นประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนชาย แต่นักเรียนชายมีคุณลักษณะในด้านส่งเสริมให้กำลังใจศิษย์สูงกว่านักเรียนหญิง เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูตามพื้นฐานความรู้ของนักเรียนฝึกหัดครู ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ป.กศ.ต้น มีคุณลักษณะด้านสัมพันธภาพกับนักเรียนสูงกว่านักเรียนฝึกหัดครูที่มีพื้นฐานความรู้ ม.ศ.5

ทุกรายวิชาการศึกษา หมวดวิชาการศึกษา นักเรียนหญิงมีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ป.กศ.ต้น มีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ม.ศ.5 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 ภาคเรียน นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย แต่นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ม.ศ.5 กับ ป.กศ.ต้น มีผลการเรียนพอ ๆ กัน ส่วนผลการฝึกสอนนักเรียนชายมีผลการฝึกสอนดีกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ม.ศ.5 และ ป.กศ.ต้น มีผลการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

ผลการฝึกสอนสูงหรือต่ำ ไม่เป็นเครื่องชี้คุณลักษณะครูที่ดีแต่ประการใด เพราะผลการค้นคว้าพบว่า นักเรียนที่มีผลการฝึกสอนต่างกัน มีคุณลักษณะของครูไม่แตกต่างกัน สำหรับคุณลักษณะของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือคุณลักษณะของครู 2 ประการในด้านการสอนและด้านความมีเหตุผล

33 ละเอียก บุญเกิด "คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน"

ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พ.ศ. 2513

ในปี 2510 นลินี วันชัย³⁴ ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน ในอุดมคติ ตามทฤษฎีของครูและนักเรียน โดยให้นักเรียน ม.ศ.3 ในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 15 คน กับอาจารย์ในโรงเรียนสาธิต 14 คน และนิสิต จากคณะครุศาสตร์ จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามเพื่อหาความสัมพันธ์ตามอุดมคติ ซึ่งแปลมาจากแบบสำรวจของไทยเลอร์และฟิคเล่ ผลการวิจัย แสดงว่า ทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นตรงกันว่า ครูควรจะมีการติดต่อกับนักเรียนอย่างดีที่สุด มีความใกล้ชิดสนิทสนม ไม่เฉยเมย ไม่ละเลย ไม่ถูกเหยียดหยาม ไม่แสดงว่าตนดีกว่า เห็นอกว่าเด็ก

สรุปว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพในเมืองไทย ก็เริ่มมีผู้สนใจอยู่บ้าง แม้จะยังไม่ขยายวงออกไปกว้างขวางอย่างของต่างประเทศก็ตาม หากแต่ควรจะได้มีการเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย เพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ในการ เรียนการสอนและการจัดการศึกษาให้มากกว่านี้

ข้อสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากที่ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ พอนำมาประมวลเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ว่า จะมีความแตกต่างกันในบาง ลักษณะของบุคลิกภาพ เมื่อนักเรียนฝึกหัดครูนั้นมีความแตกต่างกันในเรื่อง สถานศึกษา

³⁴ นลินี วันชัย "การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนตามอุดมคติ ในทฤษฎีของครูและนักเรียน" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510

เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เลือกเรียนหรือเรียนได้กี่ในแขนงวิชาต่าง ๆ กัน

เพื่อความสำเร็จของการดำเนินการวิจัย จึงตั้งสมมุติฐานที่เป็นกลาง (null hypothesis) ไว้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนจะไม่แตกต่างกันในลักษณะบุคลิกภาพ เนื่องจากที่เรียนในวิทยาลัยครูคนละแห่ง
2. นักเรียนชายและหญิงจะมีบุคลิกภาพในค่านต่าง ๆ เหมือน ๆ กัน
3. อายุจะไม่เป็นตัวการสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนมีบุคลิกภาพที่ต่างกัน
4. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาจะไม่เป็นสาเหตุให้นักเรียนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน
5. นักเรียนในระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง จะมีบุคลิกภาพเหมือน ๆ กัน
6. นักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ย หรือเกรดการฝึกสอนสูงกับนักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ย หรือเกรดการฝึกสอนต่ำ จะมีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน
7. นักเรียนที่เลือกเรียน หรือเรียนได้กี่ในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา จะไม่มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

ที่มาและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษารังนี้ได้กระทำกับนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2513 ของวิทยาลัยครูเทพสตรี และวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เหตุผลที่เลือกศึกษาเฉพาะวิทยาลัยครู 2 แห่งนี้ ก็ด้วยเห็นว่าเป็นการเริ่มศึกษาเกี่ยวกับ บุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครู น่าจะได้อะไรให้เห็นผลในวงแคบก่อน เพราะการศึกษา ในวงกว้างที่เกี่ยวข้องกับทางจิตวิทยาเช่นนี้ ย่อมมีอุปสรรคในการจัดหาเครื่องมือการดำเนินการ ทดสอบ การแปลความหมาย และเพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบกัน จึงเลือกศึกษาใน วิทยาลัยครูเทพสตรีกับวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นวิทยาลัยครูเพียง 2 แห่งที่มีอยู่ ในภาคศึกษา 6 สาเหตุที่เลือกศึกษานักเรียนฝึกหัดครูในระดับวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 2 ก็เพราะเป็นปีสุดท้ายของการเรียนในแต่ละ ระดับ นักเรียนเหล่านี้ได้มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์และได้มีพัฒนาการในวิชาชีพ มาแล้ว 1 ปี 3 ปี ตามลำดับ และเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบในทั้ง 2 ระดับด้วย

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยถือเกณฑ์ ดังนี้

1. เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ป.กศ.ปีที่ 2 และ ป.กศ.สูงปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2513 โดยมีจำนวนนักเรียนทั้ง 2 ระดับเท่า ๆ กัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษานั้น มีจำนวนนักเรียนเพศชายและเพศหญิง ใกล้เคียงกัน
3. นักเรียนที่นำมาศึกษาวิจัย สุ่มมา เป็นจำนวนที่เป็นสัดส่วนกับจำนวน ประชากรทั้งหมดของทั้งสองวิทยาลัยครูนั้น
4. นักเรียนที่นำมาศึกษาวิจัย สุ่มจากนักเรียนทั้งที่มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน สูงและผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนต่ำ มีบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง

และที่มีปิตามารคามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีความสามารถหรือเรียนได้คะแนนดี
ในแขนงวิชาต่าง ๆ ทั้งคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา
และ เป็นกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้น ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ของวิทยาลัยครูทั้ง 2 แห่ง
มีจำนวนมากจึงทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธี Quota Sampling³⁵ สุ่มมาระดับละ 101 คน
รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน จากจำนวนนักเรียนในชั้น ป.กศ.ปีที่ 2 และ ป.กศ.สูง
ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูทั้ง 2 แห่ง รวม 1228 คน คิดเป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 16.5 สุ่มจาก
ระดับ ป.กศ. ร้อยละ 12 จากระดับ ป.กศ.สูง ร้อยละ 30 ของจำนวนประชากรทั้งหมด
และด้วยวิธีสุ่มเป็นหมู่ ๆ ตามที่วิทยาลัยครูทั้ง 2 แห่งได้แบ่งหมู่เรียนในแต่ละชั้นไว้

วิทยาลัยครูเทพสตรี

ป.กศ.	1 หมู่	นักเรียน 36 คน	จากจำนวนนักเรียน 8 หมู่	300 คน	คิดเป็นร้อยละ 12
ป.กศ.สูง	2 หมู่	นักเรียน 56 คน	จากจำนวนนักเรียน 6 หมู่	181 คน	คิดเป็นร้อยละ 31
รวม	3 หมู่	นักเรียน 92 คน	จากจำนวนนักเรียน 14 หมู่	481 คน	คิดเป็นร้อยละ 19

วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ป.กศ.	2 หมู่	นักเรียน 65 คน	จากจำนวนนักเรียน 15 หมู่	595 คน	คิดเป็นร้อยละ 11
ป.กศ.สูง	2 หมู่	นักเรียน 45 คน	จากจำนวนนักเรียน 6 หมู่	152 คน	คิดเป็นร้อยละ 30
รวม	4 หมู่	นักเรียน 110 คน	จากจำนวนนักเรียน 21 หมู่	747 คน	คิดเป็นร้อยละ 15

³⁵ Garrett, Henry E., "Statistics in Psychology and Education"
p. 206.

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ดูจากตาราง 1 ดังต่อไปนี้

ตาราง 1.1 กลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา

วค.เทพสตรี	วค.พระนคร ศรีอยุธยา	รวม
92	110	202

ตาราง 1.2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับชั้นที่ศึกษา

จำนวนนักเรียน ป.กศ. ปีที่ 2									จำนวนนักเรียน ป.กศ.สูง ปีที่ 2								
วค.เทพสตรี			วค.พระนคร ศรีอยุธยา			รวม			วค.เทพสตรี			วค.พระนคร ศรีอยุธยา			รวม		
ช	ญ	รวม	ช	ญ	รวม	ช	ญ	รวม	ช	ญ	รวม	ช	ญ	รวม	ช	ญ	รวม
18	18	36	36	29	65	54	47	101	26	30	56	21	24	45	47	54	101

ตาราง 1.3 กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

เพศชาย			เพศหญิง		
ป.กศ.ปีที่ 2	ป.กศ.สูง ปีที่ 2	รวม	ป.กศ.ปีที่ 2	ป.กศ.สูง ปีที่ 2	รวม
54	47	101	47	54	101

ตาราง 1.4 กลุ่มตัวอย่างแยกตามอายุ

อายุต่ำกว่า 18 ปี			อายุ 18 ปี			อายุสูงกว่า 18 ปี		
ป.กศ. 2	ป.กศ.สูง 2	รวม	ป.กศ. 2	ป.กศ.สูง 2	รวม	ป.กศ. 2	ป.กศ.สูง 2	รวม
31	—	31	37	8	45	33	93	126

ตาราง 1.5.1 กลุ่มตัวอย่างแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

น.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		น.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง		น.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		รวม		
ป.กศ.2	ป.กศ.สูง 2	ป.กศ.2	ป.กศ.สูง 2	ป.กศ.2	ป.กศ.สูง 2	ป.กศ.2	ป.กศ.สูง 2	รวม
33	33	33	34	34	33	101	101	202

กลุ่มตัวอย่างแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ ศึกษาเฉพาะนักเรียน ป.กศ. ปีที่ 2 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 33 คน จาก วค.เทพสตรี ชาย 6 คน หญิง 6 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชาย 12 คน หญิง 9 คน กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 34 คน วค.เทพสตรี ชาย 6 คน หญิง 6 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชาย 12 คน หญิง 10 คน

ตาราง 1.5.2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามคะแนนการฝึกสอนของนักเรียน ป.กศ.สูง ปีที่ 2

ระดับ ก	ระดับ ข	ระดับ ค	ระดับ ง	ระดับ จ	ไม่ทราบ	รวม
32	28	4	—	—	37	101

นักเรียน ป.กศ.สูง ทั้ง 2 วิทยาลัยจำนวน 37 คน ไม่ได้แจ้งคะแนนการฝึกสอน
ในแบบสำรวจที่แจ้งมาจึงมีเพียง 64 คน ดังปรากฏในตาราง 1.5.2

ตาราง 1.6 กลุ่มตัวอย่างแยกตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา
ของนักเรียน ป.กศ. ปีที่ 2 และ ป.กศ.สูง ปีที่ 2

น.ร.ที่คิดว่าฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของบิดามารดาของตน ค่อนข้างสูง	น.ร.ที่คิดว่าฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของบิดามารดาของตน ปานกลาง	น.ร.ที่คิดว่าฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของบิดามารดาของตน ค่อนข้างต่ำ	รวม
30	131	41	202

ตาราง 1.7.1 กลุ่มตัวอย่างแยกตามความสามารถในการเรียนวิชาประเภท
วิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ของนักเรียน ป.กศ. ปีที่ 2

สามารถในการเรียนวิชาประเภท วิทยาศาสตร์	สามารถในการเรียนวิชาประเภท อักษรศาสตร์	ที่ไม่สามารถตัดสินใจว่าเรียนประเภท ใดได้ดี
31	36	34

พวกเรียนได้ดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ 31 คน เป็นนักเรียน วค.เทพสตรี ชาย
6 คน หญิง 5 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชาย 11 คน หญิง 9 คน อักษรศาสตร์ 36 คน
วค.เทพสตรี ชาย 5 คน หญิง 7 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชาย 14 คน หญิง 10 คน
นักเรียนที่ไม่สามารถตัดสินใจว่าเรียนวิชาประเภทใดได้ดี 34 คน วค.เทพสตรี ชาย 7 คน
หญิง 6 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชาย 11 คน หญิง 10 คน

ตาราง 1.7.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ป.กศ.สูง ปีที่ 2 แยกตามวิชาเอก

คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	รวม
21	21	21	19	19	101

นักเรียน ป.กศ.สูงที่เลือกเรียนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วค.เทพสตรี ชายวิชาละ 5 คน หญิงวิชาละ 6 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชายหญิงวิชาละ 5 คน รวมเป็น วิชาละ 21 คน ส่วนวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาวิชาละ 19 คน วิชาภาษาไทย วค.เทพสตรี ชาย 5 คน หญิง 6 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชาย 3 คน หญิง 5 คน วิชาสังคมศึกษา วค.เทพสตรี ชาย 6 คน หญิง 6 คน วค.พระนครศรีอยุธยา ชาย 3 คน หญิง 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสำรวจบุคคลิกภาพเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจบุคคลิกภาพ โดยคัดเลือกและดัดแปลงจากแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพื่อให้คำปรึกษาหารือในการแนะแนวซึ่ง ปรีชา คัมภีรปกรณ³⁶ ได้แปลจากแบบสำรวจ MCI (Minnesota Counseling Inventory ของเบอร์คี ราล์ฟ อี และ เลย์ตัน วิลเบอร์ แอล แห่งมหาวิทยาลัยมินนิโซตา โดยได้ดัดแปลงมาแล้วครั้งหนึ่งจากแบบสำรวจบุคคลิกภาพ 2 ฉบับ คือ MMPI (Minnesota Multiphasic Personality) และ MPS (Minnesota Personality Scales) แล้วรวบรวมหนังสือคู่มือขึ้นในปี 1957 ต่อมาบริษัททางจิตวิทยา (The Psychological Corporation) ณ นครนิวยอร์กได้แก้ไข และปรับปรุงหนังสือคู่มือนี้ใหม่ในปี 1965 แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบด้วยคำถาม 355 ข้อ เกี่ยวกับสภาพการปรับตัวของบุคคลด้านต่าง ๆ 7 ด้าน

³⁶ ปรีชา คัมภีรปกรณ ล.ค.

1. ความสัมพันธ์กับทางครอบครัว	(FR scale)	36	ข้อ
2. ความสัมพันธ์ทางสังคม	(SR scale)	61	ข้อ
3. ความมั่นคงทางอารมณ์	(ES scale)	43	ข้อ
4. การปฏิบัติตามแบบแผน	(C scale)	35	ข้อ
5. การปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง	(R scale)	55	ข้อ
6. สภาพทางอารมณ์	(M scale)	46	ข้อ
7. ความเป็นผู้นำ	(L scale)	65	ข้อ
8. ข้อทดสอบความเที่ยงตรงในการตอบแบบสอบถาม (V scale)		14	ข้อ

ผู้วิจัยได้พิจารณาจัด แบบสำรวจการปรับตัวเองของบุคคลในด้าน ความสัมพันธ์กับทางครอบครัวออก เพราะนักเรียนฝึกหัดครูเหล่านี้ ส่วนใหญ่ไม่ได้พักอยู่กับครอบครัว และผู้วิจัยได้เลือกข้อทดสอบที่ซ้ำกันหรือคล้ายคลึงกันมาก ๆ ออกด้วย นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความวิตกกังวลและการแสดงออกจากแบบสอบถาม เพื่อหาปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตของ ธงชัย ชิวปรีชา³⁷ กมล ภูประเสริฐ จาริส นองมาก และสุวัฒน์ เงินดำ ซึ่งคณะผู้วิจัย คังกล่าวได้สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดของ แคทเทิลและซาราดิน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความ วิตกกังวล 60 ข้อ และการแสดงออก 30 ข้อ³⁸ แต่ผู้วิจัยคัดเลือกมาเพียงคำถามละ 20 ข้อ รวมเป็นข้อทดสอบ 8 คำถาม จำนวน 170 ข้อ รวมกับแบบสำรวจสำหรับวัดความเที่ยงตรงในการ ตอบแบบสำรวจอีก 11 ข้อ แบบสำรวจที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงประกอบด้วย แบบสำรวจคำถามต่าง ๆ ดังนี้

³⁷ ธงชัย ชิวปรีชา "การศึกษาแบบการคิดของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2512 หน้า 13.

³⁸ ค. หน้า 79 - 85.

1. สภาพทางอารมณ์	ประกอบด้วยข้อกระทง	20	ข้อ
2. ความเป็นผู้นำ	ประกอบด้วยข้อกระทง	20	ข้อ
3. การปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง	ประกอบด้วยข้อกระทง	20	ข้อ
4. การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน	ประกอบด้วยข้อกระทง	20	ข้อ
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	ประกอบด้วยข้อกระทง	25	ข้อ
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	ประกอบด้วยข้อกระทง	25	ข้อ
7. ความวิตกกังวล	ประกอบด้วยข้อกระทง	20	ข้อ
8. การแสดงออก	ประกอบด้วยข้อกระทง	20	ข้อ
9. แบบสำรวจสำหรับวัดความเที่ยงตรงในการตอบแบบสำรวจ		11	ข้อ

ลักษณะของแบบสำรวจ ให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความในแบบสำรวจแต่ละข้อว่า ตรงกับความนึกเห็น หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวผู้ตอบในเรื่อง ลักษณะนิสัย ความรู้สึก หรือสิ่งที่เคยประสบกับปฏิบัติหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ให้เลือกตอบในกระดาษสำหรับตอบ โดยถือเกณฑ์ในการเลือกตอบ ดังนี้

- ข้อ ก. เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของตนอย่างแท้จริง
- ข้อ ข. เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของตน แต่น้อยกว่า ข้อ ก.
- ข้อ ค. เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของตน แต่น้อยกว่า ข้อ ข.
- ข้อ ง. เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของตน แต่เพียงเล็กน้อย
- ข้อ จ. เมื่อข้อความนั้นไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตนเลย

ตัวอย่างข้อความในแบบสำรวจ

1. ข้าพเจ้าเป็นคนตกใจง่าย
2. ข้าพเจ้าลำบากใจเวลาขึ้นพูดหน้าชั้น

ในการตอบตัวอย่างที่ 1 ถ้าผู้ตอบคิดว่าตนเองเป็นคนตกใจง่ายเหลือเกิน และมีอาการตกใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ ก็ตอบข้อ ก. ถ้าเห็นว่าตนเองไม่ตกใจง่ายเกินไปนัก ก็พิจารณาลดหลั่นเป็นข้อ ข. ข้อ ค. หรือข้อ ง. แต่ถ้าตรงกันข้าม คือเห็นว่าตนเองไม่ใคร่จะหวั่นเกรง ไม่ตกใจอะไรง่าย ๆ ก็ตอบ ข้อ จ.

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในการตอบแบบสำรวจบุคคลิกภาพทั้ง 8 ด้าน
ลักษณะของคนที่ได้คะแนนสูงและคะแนนต่ำ 39,40 มีดังนี้

1. สภาพทางอารมณ์ เป็นการวัดสภาพทางอารมณ์โดยทั่ว ๆ ไปของนักเรียนฝึกหัดครู
คนที่ได้คะแนนทางด้านนี้ต่ำ แสดงว่าเป็นคนมีสภาพทางอารมณ์ที่ ำ เริงเกือบตลอดเวลา
เมื่อคืใจหรือเสียใจก็สามารถควบคุมอารมณ์ได้ในเวลารวดเร็ว มีความอดทนต่อบุคคล วัตถุ
กิจกรรม หรือพฤติกรรมที่ไม่พอใจ และมองคนอื่นในแง่ดี ส่วนคนที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้มี
ปัญหาในการปรับตัวทางอารมณ์ เป็นคนที่มีความขี้นเสรำ เหงาหงอย เฉื่อยชาอยู่เป็นนิตย์
เรียกร้อง คืนไทน่ง่าย ขาดความอดทน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ความเป็นผู้นำ เป็นการวัดบุคคลิกภาพด้านความเป็นผู้นำของนักเรียน ผู้ที่ได้คะแนน
ต่ำ จะเป็นผู้แสดงลักษณะความเป็นผู้นำออกมาอย่างเด่นชัด มีความสามารถในการทำงานร่วมกับ
ผู้อื่น ชอบการทำงานเป็นหมู่คณะ เป็นผู้สามารถดึงดูดความสนใจของหมู่คณะ มีความเชื่อมั่นตนเอง
มีความคิดริเริ่ม สามารถในการตัดสินใจ และในการแสดงความคิดเห็น ผู้ที่ได้คะแนนสูงไม่ได้
แสดงว่าเป็นผู้ตามที่ดี แต่หมายถึง เป็นผู้ที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ไม่มีความคิดเห็น ไม่ชอบทำงาน
ร่วมกับผู้อื่น
3. การปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง ผู้ที่ได้คะแนนต่ำในก้านนี้แสดงว่า เป็นคนที่
เข้ากับผู้อื่นไค่ง่าย ความสัมพันธ์ระหว่างตนกับหมู่คณะเป็นไปคัวยดี เป็นกันเอง คบค้าสมาคม
คืคตอเกี่ยวข้องกับคนอื่นไค่ง่าย ส่วนผู้ที่ได้คะแนนสูง มีลักษณะตรงกันข้าม คือ เป็นคนคบเพื่อนยาก
มักมีความลับ ซื่อาย อ่อนไหวง่าย และมักจะคิดคืนว่า ตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ
4. การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ผู้ที่ได้คะแนนต่ำแสดงว่า เป็นผู้ที่ไม่เชื่อถือได้ มีความ
รับผิดชอบ ทำตามกฎข้อบังคับต่าง ๆ แม้ว่าตนจะไม่เห็นคัวยก็ตาม ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นผู้
ขาดความรับผิดชอบ ทำลายระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ และเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกำว่ำว คือ แม้จะเป็น

ผู้ที่มีประสบการณ์มากเพียงไร ย่อมไม่สามารถนำประสบการณ์นั้นมาเป็นเครื่องตัดสินใจได้

5. ความมั่นคงทางอารมณ์ ผู้ที่ไค้คะแนนต่ำแสดงว่า เป็นผู้ที่มีอารมณ์หนักแน่น ไม่เป็นคนซี้ก้งว่ล หรือขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ใจเย็น ผู้ที่ไค้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนไม่ค่อยมีความสุข อารมณ์ไม่ค่อยมั่นคง มีความรู้สึกหวั่นไหวง่าย หงุดหงิดง่าย เปลี่ยนใจง่าย

6. ความสัมพันธ์ทางสังคม ผู้ที่ไค้คะแนนต่ำแสดงว่า เป็นผู้ที่ไม่ชอบเข้าสังคม มีความสุขเมื่อสมาคมกับคนอื่น และสนใจคนอื่น ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ผู้ที่ไค้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นผู้ที่ชอบเข้าสังคมมาก และลำบากใจเวลาเข้าสังคมหรืออยู่กับคนมาก ๆ ไร้ตัว ตระหนี่ตัว เฉยเมย ชอบวิพากษ์วิจารณ์

7. ความวิตกกังวล ผู้ที่ไค้คะแนนน้อย มีความวิตกกังวลต่ำ มักจะเป็นผู้ที่มีความสุขุม รอบคอบ อดทน ยอมรับความจริง ควบคุมอารมณ์ได้ ฯลฯ การที่เป็นเช่นนั้น อาจจะเนื่องมาจากการรับรู้ เข้าใจ สิ่งเร้าหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างถ่องแท้ คำนึงถึงเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้น ในเหตุการณ์นั้นเท่านั้น ไม่ถึงเอาไปพัวพันกับเหตุการณ์อื่น ๆ ส่วนผู้ที่ไค้คะแนนมาก เป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลสูง เป็นพวกขาดความสุข มีความหงุดหงิด กระทบกระชวย คั่นเต่งง่าย แสดงอาการของโรคประสาท แสดงอารมณ์รุนแรงเมื่อมีความคับข้องใจ เปลี่ยนทัศนคติและความสนใจได้ง่าย ไม่ยอมรับความจริง ควบคุมอารมณ์ไม่ได้

8. การแสดงออก ผู้ที่ไค้คะแนนต่ำ เป็นพวกชอบการแสดงออก มีลักษณะโอ้อวด อวดดี มีอารมณ์ขัน สนุกสนานร่าเริง ชอบคบหาสมาคม ไม่ชอบทำอะไรตามระเบียบแบบแผน อารมณ์ดี เข้าใจง่าย ตรงไปตรงมา ว่องไว เบิกเผย มีเหตุผล มีความมั่นใจในตนเอง ชอบจิกการ กล้า พุดเก่ง ข้างพุด ปรับตัวได้ดี เป็นคนน่าคบ เข้ากับคนทั่วไปได้ดี มองโลกในแง่ดี ส่วนผู้ที่ไค้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีปัญหามีลักษณะ เก็บตัว ไร้ตัว เงียบเฉย ซลาดาย ไม่สนใจใคร ยิ่งย้งอารมณ์มากเกินไป ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เก็บกด เคร่งขรึม เอาจริง เอาจัง เอาแต่ใจตัวเป็นใหญ่ ปลีกตัว ก้าวร้าว ชอบใช้กำลัง ชอบต่อต้าน ไม่ชอบการสมาคม มองโลกในแง่ร้าย

แบบสำรวจวัดความเที่ยงตรงในการตอบ ประกอบด้วยข้อทดสอบ 11 ข้อ ผู้ตอบได้คะแนนน้อยกว่า 20 คะแนน ถือว่าเป็นการตอบที่ไม่เป็นไปตามเจตนาของแบบสำรวจ ผู้ตอบอาจตอบโดยไม่พิจารณา หรือตอบโดยใช้หลักที่ยึดถือปฏิบัติของสังคมตามที่คิดว่าน่าจะเป็น ไม่ได้ตอบตามสภาพความจริงเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ ในเรื่องความคิด ความรู้สึก ลักษณะนิสัย และความจริงที่เคยประพฤติปฏิบัติ ในกรณีเช่นนี้ ผู้วิจัยจะคัดแบบสำรวจชุดนั้นออก ไม่วิเคราะห์แบบสำรวจชุดนั้นทั้งชุด

การแปล การทดลองใช้และผลของการทดลอง

ปรีชา คัมภีรปกรณ⁴¹ ได้แปลแบบสำรวจ MCI เป็นภาษาไทย ผู้แปลไม่ได้คัดแปลงให้ผิดไปจากต้นฉบับเดิม เพราะมีเหตุผลว่า ลักษณะของคำถามไม่สู้จะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือความเป็นอยู่ของไทยโดยตรง และได้หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบโดยวิธีสอบซ้ำ (test-retest) 2 ครั้ง โดยเว้นระยะ 1 สัปดาห์ ได้ค่าสหสัมพันธ์ของสภาพบุคคลในคำถามต่าง ๆ ตั้งแต่ .54 ถึง .91 ซึ่งใกล้เคียงกับต้นฉบับเดิมในภาษาอังกฤษ ซึ่งหาค่าความเชื่อถือได้ตั้งแต่ .57 ถึง .95 โดยวิธีหาสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคู่กับข้อคี่ ส่วนวิธีการสอบซ้ำได้สหสัมพันธ์ .56 ถึง .93

ธงชัย ชิวปรีชา⁴² และคณะ ได้หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือแบบแบ่งครึ่ง (Split-Half Reliability) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล มีค่าความเชื่อมั่นเมื่อคราวใช้ทดลองสอบเท่ากับ .947 (N = 98) และเมื่อใช้สอบจริงมีค่าเท่ากับ .899 (N = 205) ส่วนแบบสอบถามวัดการแสดงออก การเก็บตัว เมื่อคราวทดลองสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .822 (N = 98) และเมื่อใช้สอบจริงมีค่าเท่ากับ .702 (N = 205)

⁴¹ ปรีชา คัมภีรปกรณ ล.ค.

⁴² ธงชัย ชิวปรีชา ล.ค.

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสำรวจบุคคลิกภาพโดยใช้ Spearman-Brown Prophecy Formula ⁴³ แบบสำรวจบุคคลิกภาพ 141 ข้อแรกมีค่าความเชื่อมั่น .18 - .27 เกี่ยวกับความวิตกกังวลมีความเชื่อมั่น .23 เกี่ยวกับการแสดงออกมีความเชื่อมั่น .32

การรวบรวมข้อมูล และวิธีจัดการกับข้อมูล

วิธีดำเนินการทดสอบ ผู้วิจัยได้ไปดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง ได้ขอความร่วมมือให้ตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งให้เห็นประโยชน์และความสำคัญของความร่วมมืออย่างจริงจัง และประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัยครั้งนี้ เมื่อได้ชี้แจงวิธีตอบแบบสำรวจให้เข้าใจดีแล้ว จึงให้นักเรียนตอบโดยใช้เวลา 50 นาที

วิธีจัดการกับข้อมูล หลังจากรวบรวมแบบสำรวจได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ ในการทดสอบ แล้วจึงดำเนินการดังต่อไปนี้.

1. พิจารณาแบบสำรวจทุกฉบับอย่างละเอียด ถ้าฉบับใดไม่สมบูรณ์ก็นำไปให้นักเรียนผู้ทำแบบสำรวจนั้นเพิ่มเติมให้สมบูรณ์
2. นำแบบสำรวจที่สมบูรณ์แล้วมาตรวจเฉพาะ 11 ข้อที่วัดความเที่ยงตรงในการตอบ เลือกไว้เฉพาะแบบสำรวจที่ผู้ตอบตอบตามเจตนารมณ์ของแบบสำรวจ แล้วตรวจนับแบบสำรวจที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล
3. จำแนกข้อมูลตามสถานศึกษา ระดับชั้น และเพศ
4. ตรวจให้คะแนนตามค่าน้ำหนักที่กำหนดไว้ แล้วรวมคะแนนบุคคลิกภาพของแต่ละคนเป็นค่า ๆ ไป

⁴³ Noll H. Victor, Educational Measurement (2nd Ed.) Houghton Mufflin Company, Boston, 1957, p. 88.

เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน

แบบสำรวจแต่ละข้อ มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ จาก ก - จ ถ้าผู้ตอบเห็นว่าข้อกระทงในแบบสำรวจตรงตามสภาพความเป็นจริงของตนมาก ก็ให้ตอบข้อ ก. ถ้าตรงน้อย หรือน้อยกว่า ก็ให้เลือกตอบข้อ ข, ค, ง หรือ จ ตามลำดับ

เกณฑ์การให้คะแนน พิจารณาจากลักษณะของข้อกระทงในแบบสำรวจดังนี้ คือ

1. สำหรับข้อที่บ่งถึงลักษณะที่มีปัญหาทางบุคลิกภาพของบุคคล เช่น "ข้าพเจ้าไม่สามารถตั้งสมาธิให้จดจ่ออยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้" ตอบข้อ ก. ให้ 4 คะแนน, ข้อ ข. 3 คะแนน, ข้อ ค. 2 คะแนน, ข้อ ง. 1 คะแนน และข้อ จ. 0 คะแนน
2. สำหรับข้อที่บ่งถึงความไม่มีปัญหาทางบุคลิกภาพของบุคคล เช่น "ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีความสุขอยู่ตลอดเวลา" ตอบข้อ ก. จะ 0 คะแนน, ข้อ ข. 1 คะแนน, ข้อ ค. 2 คะแนน, ข้อ ง. 3 คะแนน, ข้อ จ. 4 คะแนนตามลำดับ
5. แจกแจงความถี่ของคะแนนที่ได้จากการสำรวจ แยกตามประเภทต่าง ๆ

ดังต่อไปนี้

5.1 นักเรียน ป.กศ. ชายหญิง วค.เทพสตรีกับ วค.พระนครศรีอยุธยา

5.2 นักเรียน ป.กศ. กับ ป.กศ.สูง

5.3 นักเรียน ป.กศ.สูงชายกับ ป.กศ.สูงหญิง

5.4 นักเรียน ป.กศ. ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี 18 ปี และสูงกว่า 18 ปี

5.5 นักเรียน ป.กศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5.6 นักเรียน ป.กศ.สูงที่ได้คะแนนการฝึกสอน ระดับ ก, ข, และ ค

5.7 นักเรียน ป.กศ. และ ป.กศ.สูงที่มีความคิดเห็นว่า บัณฑิตการศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง และที่เห็นว่าค่อนข้างต่ำ

- 5.8 นักเรียน ป.กศ. ที่มีความสามารถในการเรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์
และอักษรศาสตร์
- 5.9 นักเรียน ป.กศ.สูงที่เลือกเรียนวิชาเอก คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา

ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. แยกแจกแจงความถี่ของคะแนนจากแบบสำรวจทั้ง 202 ฉบับ โดยแยกเป็นค่าน ๆ เพื่อหาค่าปรกติวิสัย ด้วยวิธีจัดเป็นคะแนนมาตรฐานเก๊าละระดับ (Stanine)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคคลิกภาพโดยใช้ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t -test) ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 2.1 นักเรียน ป.กศ. วค.เทพสตรี กับ วค.พระนครศรีอยุธยา
 - 2.2 นักเรียน ป.กศ. กับ ป.กศ.สูง
 - 2.3 นักเรียน ป.กศ. ชาย กับ หญิง
 - 2.4 นักเรียน ป.กศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
 - 2.5 นักเรียน ป.กศ.สูง ที่ได้คะแนนการฝึกสอนในระดับ ป.กศ. ระดับ ก. ข. และ ค.
 - 2.6 นักเรียน ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ที่มีความคิดเห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจและทางสังคมของบิดามารดาของตนเองค่อนข้างสูง กับ ที่เห็นว่าค่อนข้างต่ำ
 - 2.7 นักเรียน ป.กศ. ที่เรียนได้คะแนนดีในวิชาพวกวิทยาศาสตร์ กับ ที่เรียนได้คะแนนดีในวิชาพวกอักษรศาสตร์

3. วิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) เพื่อทดสอบว่า

- (1) นักเรียนที่มีอายุ 18 ปี ต่ำกว่า 18 ปี สูงกว่า 18 ปี
- (2) นักเรียน ป.กศ.สูง ที่เลือกเรียนวิชาเอก คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ว่าจะมีบุคคลิกภาพต่างกันหรือไม่

4. หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบสำรวจบุคคลิกภาพต่างกัน และระหว่างบุคคลิกภาพต่างกัน กับเกรดเฉลี่ยสะสม แล้วหาค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณเพื่อหาความเที่ยงตรงรวม และหาสมการถดถอยเพื่อสร้างสมการทำนายสำหรับใช้ทำนายผลการเรียนของนักเรียนปีถัดมา

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

เมื่อได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 แล้ว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้น่ามากล่าวเป็นข้อ ๆ ต่อไปนี้

1. ค่าปรกติวิสัย (Norm) ของแบบสำรวจบุคคลิกภาพ
2. การเปรียบเทียบบุคคลิกภาพกันต่าง ๆ เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างสถานศึกษา ชั้นที่เรียน เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนในการฝึกสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาของนักเรียนเอง ผู้ที่เรียนได้คะแนนดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ และผู้ที่เลือกเรียนวิชาเอกคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา
3. ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสำรวจบุคคลิกภาพ

สัญลักษณ์ทาง ๆ และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละค่านของบุคคลิกภาพ
$\sum x^2$	แทน ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละค่านของบุคคลิกภาพยกกำลังสอง
$\sum xy$	แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนบุคคลิกภาพค่านหนึ่งกับอีกค่านหนึ่ง
$\sum \sum x$	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบของบุคคลิกภาพค่านต่าง ๆ
$\sum \sum x^2$	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบของบุคคลิกภาพค่านต่าง ๆ ยกกำลังสอง
$\sum \sum xy$	แทน ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนบุคคลิกภาพค่านหนึ่งกับอีกค่านหนึ่ง
$\bar{x}$	แทน คะแนนเฉลี่ย (Mean)

s(S.D)	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
s^2	แทน ความแปรปรวน
t	แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤต
F	แทน ค่าอัตราส่วนของความแปรปรวน
df	แทน จำนวนเงื่อนไข (degree of freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน รายเฉลี่ยกำลังสอง (Mean square, Variance)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlation)
*	แทน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. ค่าปรกติวิสัย (Norm) ของแบบสำรวจบุคคลิกภาพท่านต่าง ๆ

เพื่อให้คะแนนของบุคคลิกภาพแต่ละด้านมีความหมาย สามารถนำคะแนนของกลุ่มอื่น ๆ มาเปรียบเทียบได้ จึงได้เสนอเกณฑ์ปรกติของคะแนนบุคคลิกภาพท่านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างนั้นทั้งหมดในรูป คะแนนมาตรฐานเก้านะดับ (Stanine) ปรากฏในตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2. คาปรกคิตวิสัย คณะนเญลย ความบยเบมมาตรฐานของแบบสำรวจ

คะแนนมาตรฐาน การระดับ	ร้อยละ	เทียบ เป็น 100	จำนวน แบบ ทดสอบ 202	คะแนนดิบ							
				สภาพทาง อารมณ์	ความเป็น ผู้นำ	การปรับตัว	ปฏิบัติตาม แบบแผน	ความมั่นคง ทางอารมณ์	ความสามารถ ทางสังคม	ความวิตก กังวล	การแสดงออก
9	4	100	202	51 - 64	53 - 66	49 - 57	44 - 56	75 - 84	69 - 82	67 - 76	59 - 67
8	7	96	192	45 - 50	50 - 52	44 - 48	39 - 43	70 - 74	62 - 68	62 - 66	53 - 58
7	12	89	178	40 - 44	45 - 49	37 - 43	35 - 38	62 - 69	56 - 61	57 - 61	49 - 52
6	17	77	154	37 - 39	40 - 44	32 - 36	32 - 34	55 - 61	51 - 55	52 - 56	44 - 48
5	20	60	120	33 - 36	36 - 39	27 - 31	28 - 31	47 - 54	45 - 50	46 - 51	40 - 43
4	17	40	80	29 - 32	32 - 35	20 - 26	24 - 27	39 - 46	40 - 44	39 - 45	35 - 39
3	12	23	46	25 - 28	28 - 31	15 - 19	21 - 23	31 - 38	31 - 39	33 - 38	28 - 34
2	7	11	22	21 - 24	21 - 27	10 - 14	15 - 20	23 - 30	24 - 30	24 - 32	21 - 27
1	4	4	8	11 - 20	5 - 20	7 - 9	11 - 14	10 - 22	2 - 23	11 - 23	2 - 20
คะแนนเฉลี่ย				34.76	37.66	28.83	29.60	50.10	46.91	47.50	40.92
คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน				8.47	9.49	10.95	7.77	15.05	13.29	12.16	10.86

จากตารางนี้ ผู้ที่ได้คะแนนระดับ 5 เป็นผู้ที่ได้คะแนนแบบทดสอบนั้นในระดับกลาง ๆ ผู้ที่ได้คะแนนระดับ 6, 7, 8, 9 คือผู้ที่ได้คะแนนสูงขึ้นตามลำดับ กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุดจะได้คะแนนระดับ 1 คะแนนเฉลี่ยจะตรงกับคะแนนระดับ 5 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานบอกถึงความมากน้อยของการกระจายของคะแนนแบบสำรวจ เช่น การปฏิบัติตามแบบแผนคะแนนกระจายมากกว่ากันไม่เกิน 8 คะแนน น้อยกว่าความมั่นคงทางอารมณ์ซึ่งมีพิสัยห่างกันถึง 15 คะแนน

2. การเปรียบเทียบบุคคลิกภาพ กันต่าง ๆ เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างสถานศึกษา ระดับชั้นที่เรียน เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม คะแนนการฝึกสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาของนักเรียน เรียนได้คะแนนดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ และระหว่างกลุ่มที่เลือกเรียนวิชาเอกต่างกัน

ในการศึกษาถึงความแตกต่างของลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) และการคำนวณหาค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-ratio)

2.1 สถานศึกษา

ผลการทดสอบนัยสำคัญของบุคคลิกภาพในต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ. วก.เทพสตรี กับ วค.พระนครศรีอยุธยาปรากฏว่า แตกต่างกันในด้านการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังแสดงไว้ในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3. การทดสอบความแตกต่างบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน

วค.เทพสตรี กับ วค.พระนครศรีอยุธยา

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	วค.เทพสตรี (N=36)		วค.พระนครศรีอยุธยา(N=65)		ค่าอัตราส่วนวิกฤต
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. สภาพทางอารมณ์	37.53	8.0156	34.93	8.0543	1.5601
2. ความเป็นผู้นำ	36.67	10.6249	37.67	8.9731	0.9562
3. การปรับตัว	31.53	13.0394	30.51	10.8445	0.3990
4. การปฏิบัติตามระเบียบ	28.39	7.3532	32.79	8.1363	2.7716 **
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	52.20	18.1335	53.30	13.0922	0.3206
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	46.31	12.9354	46.96	12.3643	0.2456
7. ความวิตกกังวล	47.81	13.4883	48.38	12.2331	0.2101
8. การแสดงออก	43.76	8.7508	40.82	10.3441	1.5135

** มีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 3. จะเห็นว่า นักเรียน ป.กศ. วค.เทพสตรี กับ วค.พระนครศรีอยุธยา มีบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ คล้ายกันเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนเท่านั้น ที่ปรากฏว่านักเรียน ป.กศ. วค.เทพสตรีปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนดีกว่า เมื่อพิจารณาจากรายละเอียดของการตอบแบบสำรวจ นักเรียน ป.กศ. วค.เทพสตรีเป็นผู้อ่านหนังสือง่าย มีความรับผิดชอบ ทำตามกฎข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ ของวิทยาลัย แม้ว่าตนจะไม่เห็นด้วยก็ตาม ส่วนคำตอบของนักเรียน ป.กศ. วค.พระนครศรีอยุธยาแสดงว่า เป็นผู้หย่อนความรับผิดชอบ มีปัญหาและเป็นความยากลำบากที่จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ แม้จะมี

ประสบการณ์มากเพียงไรก็ตาม ย่อมไม่สามารถนำประสบการณ์นั้นมาใช้เป็นเครื่องตัดสินใจ และไม่สามารถช่วยให้เกิดความรู้สึกสะท้านสลายในการที่จะต้องปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับ บางคนอาจจะกลายเป็นคนคื้อน ก้าวร้าว รุกราน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะทาง วค.พระนคร ศรีอยุธยา มีระเบียบให้ปฏิบัติตามมากมาย หรือมีครูอาจารย์เข้มงวดกวดขันกับเรื่องระเบียบวินัย จนมีผลให้นักเรียน ป.กศ. มีปัญหาข้อข้องคับใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนดังปรากฏ ในคะแนนของการสำรวจ หรือในทางตรงข้ามทาง วค.พระนครศรีอยุธยาอาจจะไม่ได้วาง ระเบียบบางประการให้เป็นการแน่นอนเพื่อเป็นบรรทัดฐานของการประพฤติปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งก็นำมาความคับข้องใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้เช่นกัน เพราะเมื่อมีปัญหาขึ้นมาก็ไม่ทราบ จะปฏิบัติตนเช่นไรจึงจะเหมาะสม

จากข้อเท็จจริงทาง วค.เทพสตรี ท่านผู้อำนวยการและอาจารย์ผู้ปกครอง มีความจริงใจ เข้มงวดกวดขันนักเรียนในเรื่องความประพฤติ ความเป็นผู้มีกิริยามรรยาทเรียบร้อย และการปฏิบัติตนตามระเบียบของข้อบังคับของทางวิทยาลัยเป็นอย่างมาก น่าจะมีผลให้นักเรียน มีความกังวลใจ มีความคับข้องใจ และแสดงว่ามีปัญหาในการที่จะปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน แต่ตรงกันข้าม ผลของการสำรวจกลับแสดงว่า นักเรียน ป.กศ. วค.เทพสตรี ไม่มีปัญหา ในเรื่องดังกล่าว

ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะวัฒนธรรมในการเลี้ยงดูเด็กของคนไทยนั้น ผู้ใหญ่เป็นผู้ที่ตัดสินใจ ตามถูกตามควรในการประพฤติปฏิบัติ เด็กไทยจึงคุ้นเคยกับวิธีการเช่นนั้น คราบที่ยังมีผู้ใหญ่ คอยดูแลควบคุมก็เป็นความสบายใจ ไม่ต้องเคืองครุ่นข้องใจ

2.2 ระดับชั้นที่เรียน

ผลการทดสอบนัยสำคัญของบุคคลิกภาพต่างกันต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ปรากฏว่า

ลักษณะบุคคลิกภาพในค่าน การปรับตัว การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนและความมั่นคง ทางอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังแสดงไว้ในตาราง 4.

ตาราง 4. การทดสอบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
ป.กศ. กับ ป.กศ.สูง

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	นักเรียน ป.กศ. (N=101)		นักเรียน ป.กศ.สูง (N=101)		ค่าอัตราส่วนวิกฤต
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. สภาพอารมณ์	35.85	8.1379	33.67	8.7971	1.8283
2. ความเป็นผู้นำ	36.95	9.6420	38.36	9.3361	1.0558
3. การปรับตัว	30.87	11.6845	26.79	10.2061	3.7366**
4. การปฏิบัติตามระเบียบ	31.19	8.1430	28.01	7.4021	2.9043**
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	52.90	15.0928	47.30	15.0134	2.6437**
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	46.72	12.5746	47.09	14.0046	0.1975
7. ความวิตกกังวล	48.16	12.6976	46.84	11.6191	0.7707
8. การแสดงออก	41.86	9.9065	39.98	11.8028	1.2261

** มีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 4. แสดงว่า นักเรียน ป.กศ.สูงมีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียน ป.กศ. คือ มีปัญหาทางบุคลิกภาพในด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพความจริง การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน และปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงทางอารมณ์น้อยกว่านักเรียน ป.กศ. นักเรียน ป.กศ. ยังมีปัญหาในเรื่องการปรับตัว คือ ยังคบเพื่อนยาก ซื่อาย อ่อนไหวง่าย มักจะคิดว่า ตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ และมีปัญหาในเรื่องการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน คือยังขาดความรับผิดชอบและมีความคับข้องใจ ที่จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย บางครั้งยังชอบซักคำสั่ง ชอบซักชั้นระเบียบ บางคนอาจจะกลายเป็นคนคึดร้อน ก้าวร้าว

รุกราน ส่วนปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงทางอารมณ์ นักเรียน ป.กศ. มีความรู้สึก
อารมณ์ไม่ค่อยมั่นคง เปลี่ยนใจง่าย หงุดหงิดง่าย และรู้สึกหวั่นไหวง่าย ส่วนด้านสภาพทาง
อารมณ์ ความเป็นผู้นำ ความสัมพันธ์ทางสังคม ความวิตกกังวลและการแสดงออกไม่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เพศ

ผลการทดสอบนัยสำคัญของบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.สูง ชาย
กับ ป.กศ.สูง หญิง ปรากฏว่า

ลักษณะความเป็นผู้นำ และการแสดงออกของเพศชาย กับ หญิง แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญ ที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ทางสังคม ความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .05 ดังแสดงไว้ในตาราง 5.

ตาราง 5. การทดสอบความแตกต่างของบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
ป.กศ.สูง ชาย – หญิง

บุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ	นักเรียน ป.กศ.สูงชาย(N=47)		นักเรียน ป.กศ.สูงหญิง(N=54)		ค่าอัตราส่วนวิกฤต
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1. สภาพทางอารมณ์	32.60	8.4113	34.61	9.0152	1.1585
2. ความเป็นผู้นำ	34.79	9.0646	41.48	8.4058	5.5425**
3. การปรับตัว	27.19	10.1387	26.44	10.2518	0.3689
4. การปฏิบัติตามแบบแผน	29.30	7.2079	26.91	7.3894	1.6428
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	44.23	14.5911	49.98	14.8630	1.9583
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	43.81	16.1187	49.96	11.0938	2.2010*
7. ความวิตกกังวล	43.83	9.7703	49.46	12.4360	2.5447*
8. การแสดงออก	36.55	11.2945	42.96	11.4195	2.8303**

** มีนัยสำคัญที่ .01

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 5. แสดงว่า ระหว่างนักเรียน ป.กศ.สูงชาย กับ ป.กศ.สูงหญิงนั้น นักเรียน ป.กศ.สูงชายเป็นผู้ปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้ดีกว่านักเรียน ป.กศ.สูงหญิง ในด้านความเป็นผู้นำ เมื่อพิจารณารายละเอียดจากการตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพแสดงว่า นักเรียน ป.กศ.สูงชาย แสดงความเป็นผู้นำออกมาอย่างเด่นชัด สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความเป็นผู้ริเริ่ม และเป็นผู้พร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ส่วนนักเรียน ป.กศ.สูงหญิง ยังมีปัญหาในการที่จะเป็นผู้นำ ขาดความคิดริเริ่ม ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ไม่ชอบทำงานเป็นหมู่คณะ และไม่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น

ชายมีลักษณะชอบการแสดงออก อาจจะโอ้อวด คุยโว ไม่ชอบทำอะไรตามระเบียบ/แบบแผน แต่ก็เป็นผู้มีอารมณ์ขัน ชอบสนุกสนาน ร่าเริง ชอบการคบหาสมาคมกับผู้อื่น น่าคบ เข้ากับคนอื่นทั่วไปได้ดี ปรับตัวได้ดี เบิกเผย ตรงไปตรงมา มีเหตุผล มีความมั่นใจในตนเอง ชอบจัดการ มองโลกในแง่ดี ในลักษณะตรงกันข้าม นับได้ว่านักเรียน ป.กศ.สูงหญิงมีปัญหาในทางบุคลิกภาพ คือมีลักษณะเป็นคนเก็บตัว ไร้วัย เฝ้ายน ขลาดอาย ไม่สนใจผู้อื่น ยินยั้งอารมณ์มากเกินไป เก็บกด เคร่งขรึม เอาจริงเอาจัง เอาแต่ใจตัวเป็นใหญ่ ชอบใช้กำลัง ชอบต่อต้าน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ชอบการสมาคม มองโลกในแง่ร้าย

ในแง่ความสัมพันธ์ทางสังคม ฝ่ายชายชอบเข้าสังคม มีความสุขเมื่อได้สมาคมกับคนอื่น มีความสนใจคนอื่น ชอบมีส่วนในกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนหญิงแสดงว่า เข้าสังคมยากกว่า มีความลำบากใจเวลาเข้าสังคมหรืออยู่กับคนหมู่มาก ไร้วัย ระวังตัว และเฉยเมย

ทางด้านความวิตกกังวล ชายแสดงว่า เป็นผู้ควบคุมอารมณ์ได้ ยอมรับความจริง รับรู้ และเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดี มีความสุขุม รอบคอบ อคทน ฝ่ายหญิงเป็นพวกมีความวิตกกังวลสูง มีความหุนหุนจิต ตื่นเต้น กระวนกระวาย ไม่ยอมรับความจริง ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ แสดงอารมณ์รุนแรง เปลี่ยนทัศนคติและความสนใจได้ง่าย

ส่วนบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 อายุ

ผลการทดสอบนัยสำคัญของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ. เมื่อแบ่งกลุ่มอายุเป็น ต่ำกว่า 18 ปี 18 ปี และสูงกว่า 18 ปี พบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีลักษณะบุคลิกภาพ

กันต่าง ๆ แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ความแตกต่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พอจะสังเกตเห็นได้ว่า มีลักษณะบุคคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ค่อนข้างเท่ากัน
ที่นักเรียน ป.กศ. 3 กลุ่ม อายุมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกัน

ตาราง 6. การทดสอบความแตกต่างของบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.
ตามกลุ่มอายุ

บุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ	แหล่งของตัวแปร (Group)	ผลบวกกำลังสอง (SS)	จำนวน เงื่อนไข (df)	รายเฉลี่ยกำลังสอง (MS)	อัตราส่วนของ ความแปรปรวน (F-ratio)
1. สภาพทางอารมณ์	ระหว่างกลุ่มอายุ	20.8902	2	10.4451	0.1937
	ภายในอายุเดียวกัน	5282.5950	98	53.9040	
2. ความเป็นผู้นำ	ระหว่างกลุ่มอายุ	38.8017	2	19.4008	0.1811
	ภายในอายุเดียวกัน	10496.8419	98	107.1106	
3. การปรับตัว	ระหว่างกลุ่มอายุ	505.4055	2	252.7027	1.8639
	ภายในอายุเดียวกัน	13285.9213	98	135.5706	
4. การปฏิบัติตามแบบแผน	ระหว่างกลุ่มอายุ	59.0017	2	29.5008	0.4164
	ภายในอายุเดียวกัน	6942.3647	98	70.8404	
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	ระหว่างกลุ่มอายุ	1159.9587	2	579.9793	2.3100
	ภายในอายุเดียวกัน	24604.9126	98	251.0705	
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่มอายุ	493.2728	2	246.6364	1.4067
	ภายในอายุเดียวกัน	17181.9154	98	175.3256	
7. วิตกกังวล	ระหว่างกลุ่มอายุ	229.7594	2	114.8797	0.6969
	ภายในอายุเดียวกัน	16154.3793	98	164.8406	
8. การแสดงออก	ระหว่างกลุ่มอายุ	467.1872	2	233.5936	1.2330
	ภายในอายุเดียวกัน	18565.9416	98	189.4483	

2.5 ผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน

ผลการทดสอบนัยสำคัญของบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนสูง และนักเรียน ป.กศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนต่ำ โดยถือเกณฑ์ร้อยละ 33 ของผู้มีคะแนนเฉลี่ยสะสมจากสูง เป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนสูง และร้อยละ 33 ของผู้มีคะแนนจากต่ำ เป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนต่ำ ปรากฏว่า ลักษณะบุคคลิกภาพในด้าน การแสดงออก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และลักษณะบุคคลิกภาพในด้าน ความเป็นผู้นำกับ ในด้านการปรับตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังแสดงไว้ในตาราง 7.

ตาราง 7. การทดสอบความแตกต่างของบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนสูง กับที่มีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนต่ำ

บุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (N=33)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (N=34)		ค่าอัตราส่วนวิกฤต
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. สภาพทางอารมณ์	34.91	8.8684	37.74	8.0389	1.3673
2. ความเป็นผู้นำ	33.42	9.7212	39.00	8.8249	2.4578 *
3. การปรับตัว	27.45	13.2832	33.85	9.2315	2.2838 *
4. การปฏิบัติตามแบบแผน	31.06	8.2498	32.26	7.5209	0.6216
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	49.03	17.2581	56.65	14.3862	1.9601
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	42.67	14.5681	48.41	12.6206	1.7216
7. ความวิตกกังวล	44.12	15.1879	50.53	11.1198	1.9663
8. การแสดงออก	38.27	9.1388	44.15	8.4858	2.7271 **

** มีนัยสำคัญที่ .01

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 7. แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาทางบุคลิกภาพน้อยกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในเรื่อง การแสดงออก ความเป็นผู้นำ และการปรับตัว

นักเรียน ป.กศ.ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีลักษณะโอ้อวด อวดฉลาด มีอารมณ์ขัน สนุกสนานร่าเริง ชอบการคบหาสมาคมกับผู้อื่น อารมณ์ดี ปรับตัวดี เป็นคนน่ารัก ตรงไปตรงมา เข้ากับคนทั่วไปได้ดี มองโลกในแง่ดี มีความกล้า ช่างพูด พูดเก่ง เข้าใจง่าย เปิดเผย มีเหตุผล ไม่ชอบทำอะไรตามระเบียบแบบแผน เป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจในตนเอง ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นคนเก็บตัว ไร้วัย เงี่ยมเฉย ซลาดาย ปลีกตัว เก็บกด เคร่งขรึม เอาจริง เอาจัง เอาแต่ใจตัวเป็นใหญ่ ชอบคัดค้าน ไม่ชอบการสมาคม มองโลกในแง่ร้าย ยับยั้งอารมณ์มากเกินไป ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

ในเรื่องความเป็นผู้นำ ผู้ที่เรียนเก่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะแสดงความเป็นผู้นำออกมา ชอบริเริ่ม ชอบจัดการ ชอบแสดงความคิดเห็นในการทำงานเป็นกลุ่ม มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี มีความอดทน ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นผู้ที่ไม่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น และเมื่อทำงานเป็นกลุ่มก็ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ไม่รับผิดชอบ ไม่มีความคิดริเริ่ม ไม่แสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับด้านการปรับตัว นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นผู้เข้ากับคนอื่นได้ง่าย มีความสัมพันธ์อันดีกับหมู่คณะ ในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทำตนเป็นคนมีลัษณคมนัย ซื่อาย อ่อนไหวง่าย และมักคิดฝันว่า ตนเป็นคนประสบความสำเร็จ อยู่เสมอ

ส่วนบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 คะแนนการฝึกสอน

ผลการทดสอบนัยสำคัญ บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.สูงที่ได้คะแนนการฝึกสอนระดับ ก. กับที่ได้ระดับ ข. และ ค. ปรากฏว่า ไม่มีบุคลิกภาพด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังแสดงไว้ในตาราง 8.

ตาราง 8. การทดสอบนัยสำคัญบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.สูงที่ได้คะแนนฝึกสอนในระดับ ก. กับระดับอื่นที่ต่ำกว่า

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	นักเรียนที่ได้เกรดฝึกสอน (N=32) ก.		นักเรียนที่ได้ฝึกสอนต่ำกว่า ก. (N=32)		ค่าอัตราส่วนวิกฤต
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. สภาพทางอารมณ์ ✓	32.72	7.7550	32.28	8.6503	0.2142
2. ความเป็นผู้นำ ✓	36.78	10.6997	38.75	7.4078	0.8563
3. การปรับตัว ✓	28.06	10.9457	28.68	9.0396	1.3468
4. การปฏิบัติตามแบบแผน	28.65	7.4188	27.25	9.2297	0.6688
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	48.59	15.1881	45.90	14.4663	0.7254
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	45.81	16.0151	46.81	10.8784	0.2746
7. ความวิตกกังวล	47.34	12.2158	46.75	8.9075	0.2207
8. การแสดงออก ✓	38.93	11.6265	42.53	1.0893	1.7434

การที่นักเรียน ป.กศ.สูงที่ได้คะแนนการฝึกสอนในระดับ ป.กศ. ก. หรือ ข. หรือ ค. ไม่มีบุคลิกภาพด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นกลุ่มที่เล็กไป และคะแนนฝึกสอนที่ได้เป็นระดับ ก. กับ ข. เท่านั้น จึงเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการสอนที่ได้เป็นระดับ ก. กับ ข. เท่านั้น จึงเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการสอนใกล้เคียงกัน ถ้าได้ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ก็น่าจะได้เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ได้ระดับ ก. กับ ระดับ ค. หรือ ง. ซึ่งอาจจะเห็นความแตกต่างกันได้

2.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาของนักเรียนเอง

ผลการทดสอบนัยสำคัญของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ. และ ป.กศ.สูงที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาของตนว่า ค่อนข้างดี กับที่เห็นว่าค่อนข้างต่ำ ปรากฏว่ามีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในสถานภาพทางอารมณ์ และในการปรับตัว ส่วนในความสัมพันธ์ทางสังคม ความวิตกกังวล และการแสดงออก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ดังแสดงไว้ในตาราง 9.

ตาราง 9. การทดสอบความแตกต่างลักษณะบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
ที่ศึกษาบิการมารคาของคณนมีฐานทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	ศึกษาระดับสูงทางเศรษฐกิจและสังคมของคณค (N=30)		ศึกษาระดับสูงทางเศรษฐกิจและสังคมของคณค (N=41)		ค่าอัตราส่วนวิกฤต
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. สภาพทางอารมณ์	13.13	9.0728	38.33	9.2496	3.0437 **
2. ความเป็นผู้นำ	34.96	9.4920	40.06	12.7015	1.7616
3. การปรับตัว	25.06	9.0699	33.83	12.1822	3.1357 **
4. การปฏิบัติตามแบบแผน	27.96	6.7403	32.20	9.8874	1.9407
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	46.10	17.4840	54.36	17.6210	1.8225
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	42.03	11.0075	50.00	15.9520	2.2523 *
7. ความวิตกกังวล	40.56	15.2309	47.96	14.8627	2.5778 *
8. การแสดงออก	36.66	11.5826	43.33	11.2763	2.2613 *

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 9. แสดงว่า นักเรียนที่ศึกษาบิการมารคาของคณนมีฐานทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ เป็นผู้มีบุคลิกภาพในด้าน สภาพทางอารมณ์ การปรับตัว ความสัมพันธ์ทางสังคม ความวิตกกังวลและการแสดงออก ก้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาบิการมารคาของคณนมีฐานทางเศรษฐกิจและสังคมสูง

สภาพทางอารมณ์ของนักเรียนที่คิดว่าบิคารมารคาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างดี มีสภาพทางอารมณ์ดี ว่างเร่เกือบตลอดเวลา ควบคุมอารมณ์ของตนได้ดี มีความอดทน เมื่อประสบสิ่งหรือสถานการณ์ที่ตนไม่พอใจ มองคนอื่นในแง่ดี ส่วนผู้ที่คิดว่าบิคารมารคาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำ จะมีความเศร้าซึม เหงืองหงอย เฉื่อยชา ขาดความอดทน ไม่มีความหวังในอนาคต ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ค่อนข้างง่าย

นักเรียนที่คิดว่าบิคารมารคาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างดี จะเข้ากับคนอื่นได้ง่าย มีความสัมพันธ์กับหมู่คณะดี ส่วนนักเรียนที่คิดว่า บิคารมารคาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำ จะคบคนยาก เข้ากับคนอื่นยาก มีความลับ ซื่อาย อ่อนไหวง่าย

ลักษณะทางด้านความสัมพันธ์กับทางสังคม กลุ่มที่คิดว่าบิคารมารคามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างดี เป็นคนชอบการสมาคม สนใจคนอื่น ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กลุ่มที่คิดว่า บิคารมารคามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำ จะไม่ชอบการสมาคม เข้าสังคมยาก ลำบากใจเมื่ออยู่กับคนมาก ๆ ไร้อำนาจ ไร้ตัวตน เหม่เมย ชอบวิพากษ์วิจารณ์

เกี่ยวกับความวิตกกังวล กลุ่มที่คิดว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างดีเป็นผู้ยอมรับความจริง ควบคุมอารมณ์ได้ มีความอดทน สุขุม รอบคอบ กลุ่มที่คิดเห็นว่า บิคารมารคามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำ จะมีความหงุดหงิด กังวลใจ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ไม่ยอมรับความจริง

นักเรียนที่คิดว่าบิคารมารคาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างดี จะสนุกสนาน มีอารมณ์ดี อารมณ์ขัน ปรับตัวดี มีความมั่นใจตนเอง นักเรียนที่คิดว่าบิคารมารคาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำจะเก็บตัว ไร้อำนาจ เหม่เมย ซลาอาวย เก็บกด เคร่งครึม เอาแต่ใจตัว ยับยั้งอารมณ์มากเกินไป ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ร้าย

2.8 ความสามารถในการ เรียนวิชาพฤกษศาสตร์และอักษรศาสตร์

ผลการทดสอบนัยสำคัญ บุคคลิกภาพต่างกัน ต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.ที่เรียนได้ดี ในวิชาพฤกษศาสตร์ และในวิชาพฤกษศาสตร์ ปรากฏว่า

นักเรียนที่เรียนได้ดีในวิชาประเภทอักษรศาสตร์มีปัญหาทางบุคลิกภาพในด้านความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่านักเรียนที่เรียนได้คะแนนดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ ดังแสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 10. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.ที่เรียน
ได้คะแนนดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ และที่เรียนได้คะแนนดีในวิชาประเภทอักษรศาสตร์

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	พวกคณิต-วิทยาศาสตร์ (N=31)		พวกภาษาอังกฤษ-ไทย-สังคม (N=36)		ค่าอัตราส่วนวิกฤต
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1. สภาพทางอารมณ์	34.66	8.2354	36.10	8.9381	0.6489
2. ความเป็นผู้นำ	37.03	10.7470	38.03	11.1280	0.3540
3. การปรับตัว	28.56	10.6730	32.36	14.0534	1.1794
4. การปฏิบัติตามแบบแผน	29.96	7.1297	31.06	4.2656	0.7251
5. ความมั่นคงทางอารมณ์	46.40	11.3977	56.86	16.3272	2.8772**
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	46.00	11.5585	48.00	11.9527	0.6588
7. ความวิตกกังวล	47.73	12.1571	48.53	13.5123	0.2410
8. การแสดงออก	38.93	11.4482	44.23	9.6964	1.9382

** มีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 10. แสดงว่า พวกเรียนได้ดีในวิชาประเภทอักษรศาสตร์ เป็นพวกใจอ่อน
อารมณ์ไม่มั่นคง หวั่นไหว หงุดหงิด เปลี่ยนใจง่าย จึงเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปพัวพันกับเหตุการณ์อื่น ๆ
ส่วนพวกเรียนได้ดีในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ จึงมีอารมณ์หนักแน่น ใจเย็น มีความเชื่อมั่นตนเอง
สุขสบายไร้กังวล ส่วนบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ของนักเรียนพวกที่เรียนได้คะแนนดีในวิชาประเภท
วิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

2.9 วิชาเอก

ผลการทดสอบนัยสำคัญ บุคคลิกภาพต่างกันต่าง ๆ ของนักเรียน ป.กศ.สูงที่เรียนวิชาเอก
คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ปรากฏว่า

บุคลิกภาพทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 11.

ตาราง 11. การทดสอบความแตกต่างบุคลิกภาพต่างกันต่าง ๆ ของนักเรียนที่เรียน
วิชาเอกต่างกัน

บุคลิกภาพต่างกันต่าง ๆ	แหล่งของตัวแปร (Group)	ผลบวกกำลังสอง (SS)	จำนวนเงื่อนไข (df)	เฉลี่ยกำลังสอง (MS)	อัตราส่วนของความแปรปรวน (F-ratio)
1. สภาพทางอารมณ์	ระหว่างวิชาเอก	107.43	4	26.8600	0.35
	ภายในวิชาเอก	7338.79	96	76.4500	
	รวม	7446.22	100		
2. ความเป็นผู้นำ	ระหว่างวิชาเอก	73.22	4	18.3050	0.2086
	ภายในวิชาเอก	8423.14	96	87.7410	
	รวม	8496.36	100		
3. การปรับตัว	ระหว่างวิชาเอก	343.34	4	85.8350	0.8098
	ภายในวิชาเอก	10175.29	96	105.9926	
	รวม	10518.63	100		
4. การปฏิบัติตาม แบบแผน	ระหว่างวิชาเอก	509.00	4	127.2500	2.3205
	ภายในวิชาเอก	5264.37	96	54.8371	
	รวม	5773.37	100		
5. ความมั่นคงทาง อารมณ์	ระหว่างวิชาเอก	509.17	4	127.2925	0.6216
	ภายในวิชาเอก	19656.31	96	204.7532	
	รวม	20165.48	100		

ตาราง 11. (ต่อ)

บุคลิกภาพด้านต่างๆ	แหล่งของตัวแปร (Group)	ผลบวกกำลังสอง (SS)	จำนวนเงื่อนไข (df)	เฉลี่ยกำลังสอง (MS)	อัตราส่วนของความแปรปรวน(F-ratio)
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างวิชาเอก	704.08	4	176.0200	0.8844
	ภายในวิชาเอก	19104.93	96	199.0096	
	รวม	19809.01	100		
7. ความวิตกกังวล	ระหว่างวิชาเอก	916.86	4	229.2150	1.7303
	ภายในวิชาเอก	12716.61	96	132.4646	
	รวม	13633.47	100		
8. การแสดงออก	ระหว่างวิชาเอก	616.01	4	154.0025	1.2489
	ภายในวิชาเอก	11837.69	96	123.3092	
	รวม	12453.70	100		

จากตาราง 11. จะเห็นว่า นักเรียน ป.กศ.สูงจะเลือกเรียนวิชาเอกอะไรก็ตาม จะไม่มีบุคลิกภาพด้านใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้จะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นกลุ่มที่เล็กไป หรือการเลือกเรียนวิชาเอกของนักเรียนยังไม่มีแนวเลือกที่พอจะเป็นหลักเกณฑ์ได้ สภาพการเรียนการสอนแบบเลือกเรียนในเมืองไทยเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ก่อนข้างจะเป็นการบังคับเลือกมากกว่าที่จะให้ผู้เรียนมีสิทธิเลือกอย่างเสรี ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ อาจจะไม่ได้ออกเรียนตามความชอบ ความสนใจ หรือตามความสามารถที่แท้จริง หรือตามบุคลิกภาพของตน หรือสถานศึกษาไม่ได้ให้บริการแนะแนวทางการศึกษาที่ถูกต้อง

3. ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสำรวจบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ

สำหรับคัดเลือกผู้ที่จะสมัคร เข้า เป็นนักเรียนฝึกหัดครู

ในการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสำรวจบุคคลิกภาพด้านต่าง ๆ

สำหรับคัดเลือกผู้ที่จะสมัคร เข้า เป็นนักเรียนฝึกหัดครูชุดนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอด 3 ภาคเรียน ในปีการศึกษา 2513 ของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ (Criteria) กล่าวคือ หาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างคะแนนจากแบบสำรวจแต่ละด้านกับคะแนนเฉลี่ยสะสม ปรากฏผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ ดังตาราง 12 คือ

ตาราง 12. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบสำรวจคุณลักษณะภาพตามต่าง ๆ 8 ตาม

	1	2	3	4	5	6	7	8	C
	สภาพ อารมณ์	ความเป็นผู้นำ	การปรับตัว	การปฏิบัติตาม แบบแผน	ความมั่นคง ทางอารมณ์	ความสัมพันธ์ กับสังคม	ความวิตกกังวล	การแสดงออก	เกณฑ์
1. สภาพทางอารมณ์	1.000	.337	.596	.202	.422	.267	.235	.336	.201
2. ความเป็นผู้นำ		1.000	.520	.158	.443	.666	.511	.747	.063
3. การปรับตัว			1.000	.374	.643	.312	.502	.378	.228
4. การปฏิบัติตามแบบแผน				1.000	.350	.020	.221	.193	.210
5. ความมั่นคงทางอารมณ์					1.000	.476	.726	.552	.178
6. ความสัมพันธ์ทางสังคม						1.000	.465	.793	.046
7. ความวิตกกังวล							1.000	.541	.129
8. การแสดงออก								1.000	.114
เกณฑ์ (C)									1.000

น้ำหนักของแบบทดสอบ (weight)	.024	-.020	-.070	.060	.073	-.021	.056	.054	
ความเที่ยงตรงรวม กำลังสอง	.156								
ความเที่ยงตรงรวม (R^2 12345678)	.39								

ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสำรวจบุคคลิกภาพด้านสภาพทางอารมณ์ คือ .201
 ทาง การปรับตัว .228 ทาง การปฏิบัติตามแบบแผน .210 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่าอื่น ๆ แต่ก็นับว่า
 เป็นค่าที่ต่ำ คือ นำผลการสอบจากแบบสำรวจบุคคลิกภาพแต่ละด้านเหล่านี้ ไปทำนายผลสำเร็จของ
 การเรียนในอนาคตไม่ได้ดี ซาคความถูกต้องแม่นยำ

เมื่อนำแบบสำรวจบุคคลิกภาพทุกด้านมาใช้รวมเข้าชุดกันแล้ว ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 พหุคูณ ซึ่งเป็นค่าความเที่ยงตรงรวมของแบบสำรวจบุคคลิกภาพ 8 ด้าน แม้จะไม่สูงมาก ($R = .39$)
 ก็เป็นค่าที่เชื่อถือได้ ⁴⁴ คือการใช้แบบสำรวจชุดนี้ในการคัดเลือกแล้ว เมื่อรับไว้ร้อยละ 5 ของ
 จำนวนผู้เข้าสอบคัดเลือก ผู้มีโอกาสรียนได้สำเร็จร้อยละ 88 และถ้ารับไว้ร้อยละ 50 ของ
 จำนวนผู้เข้าสอบคัดเลือก โอกาสจะเรียนได้สำเร็จเป็นร้อยละ 73 นั่นคือ ในจำนวนผู้ได้รับคัดเลือก
 100 คน จะมีโอกาสเรียนไม่สำเร็จ 27 คน หรือประมาณ 1 ใน 4 ของจำนวนผู้ได้รับคัดเลือก ⁴⁵

⁴⁴ Noll H. Victor, Educational Measurement (2nd Ed.), Houghton Mifflin Company, Boston, 1957, pp. 83-84.

⁴⁵ Anastasi Anne, Psychological Testing (2nd Ed.), The McMillan Company, New York, 1961, p. 103.

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อทุกคน ครูมีความสำคัญต่อการศึกษาในฐานะเป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอน ซึ่งแนวทาง ตลอดจนต้องประพฤติตนเป็นตัวอย่าง และเป็นแบบฉบับที่ดีของนักเรียน นั่นคือครูจะต้องมีคุณสมบัติที่ดี ทั้งในด้านความรู้ ความประพฤติ มีศีลธรรมวัจนธรรม มีความเมตตา กรุณา โอบอ้อมอารี มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นครู

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบสำรวจบุคลิกภาพสำหรับใช้ศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครู
2. เพื่อหาค่าปรกติวิสัยของบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูในภาคการศึกษา 6
3. เพื่อหาตัวทำนายความสำเร็จ และความล้มเหลวในการเรียนฝึกหัดครู
4. เพื่อสำรวจว่าบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูนั้น จะมีความแตกต่างกันในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่

สถานศึกษา ระดับชั้นที่เรียน เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสม และคะแนนการฝึกสอน) ความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาของตน เรียนได้คะแนนกี่ในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ หรือวิชาเอกที่เลือกเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ของวิทยาลัยครูในภาคการศึกษา 6 คือ วิทยาลัยครูเทพสตรี 92 คน วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา 110 คน, ป.กศ. 101 คน, ป.กศ.สูง 101 คน, ชาย 101 คน, หญิง 101 คน, อายุ 18 ปี 45 คน อายุต่ำกว่า 18 ปี 31 คน อายุสูงกว่า 18 ปี 126 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลนี้ ใช้แบบสำรวจบุคคลิกภาพซึ่งดัดแปลงจากวิทยานิพนธ์ของ
ปรีชา คัมภีรปกรณ ซึ่งปรีชา คัมภีรปกรณได้แปลจาก แบบสำรวจเพื่อการแนะแนวของมหาวิทยาลัย
มินนิโซตา (Minnesota Counseling Inventory) และปริญญานิพนธ์ของ ธงชัย ชิวปรีชา
และคณะ ซึ่งได้สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดของแคทเทิล และซาราสันรวมเป็นแบบสำรวจ
ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ 181 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ รวม 8 ด้าน คือ
สภาพทางอารมณ์, ความเป็นผู้นำ, การปรับตัวให้เข้ากับสภาพความจริง, การปฏิบัติตามระเบียบ
แบบแผน, ความวิตกกังวล, การชอบแสดงออกด้านละ 20 ข้อ, ความมั่นคงทางอารมณ์, ความสัมพันธ์
กับทางสังคมด้านละ 25 ข้อ และข้อทดสอบวัดความเที่ยงตรงในการตอบแบบทดสอบอีก 11 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าปรกติวิสัยของลักษณะบุคลิกภาพแต่ละด้าน จากคะแนนของแบบสำรวจทั้ง 202
ฉบับ ด้วยวิธีจัดเป็นคะแนนมาตรฐานเกาเร่กับ

2. หาค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-ratio) เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างใน
บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มต่อไปนี้

2.1 นักเรียน ป.กศ. วค.เทพสตรีกับ วค.พระนครศรีอยุธยา

2.2 นักเรียน ป.กศ. กับ ป.กศ.สูง

2.3 นักเรียน ป.กศ.ชายกับหญิง

2.4 นักเรียน ป.กศ.ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.5 นักเรียนที่ได้คะแนนการฝึกสอนระดับ ก. กับระดับอื่น ๆ ที่ต่ำกว่า

2.6 นักเรียน ป.กศ.และ ป.กศ.สูงที่มีความคิดเห็นว่ารู้นะทางเศรษฐกิจของ
บิดามารดาค่อนข้างสูงกับที่เห็นว่าค่อนข้างต่ำ

3. วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่าง
ในบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน และกลุ่มนักเรียนที่เลือกเรียน
วิชาเอกต่างกัน

4. หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ภายในระหว่างคะแนน
บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ และระหว่างบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ กับคะแนนเฉลี่ยสะสมหาสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) และหาสมการถดถอย (Regression Equation)
เพื่อใช้ทำนายผลการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครู

สรุปผลการค้นคว้าและอภิปรายผล

ผลการค้นคว้า ปรากฏผลดังนี้

1. ค่าปรกติวิสัยของแบบสำรวจบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ได้จัดทำเป็นคะแนนมาตรฐาน
เกาเร็กซ์ คะแนนเฉลี่ยหรือคะแนนมาตรฐานระดับที่ 5 ปรากฏผลดังนี้ คือ สภาพทางอารมณ์
33 - 36 คะแนน ความเป็นผู้นำ 36 - 39 คะแนน การปรับตัว 27 - 31 คะแนน การปฏิบัติ
ตามแบบแผน 28 - 31 คะแนน ความมั่นคงทางอารมณ์ 47 - 54 คะแนน ความสัมพันธ์ทางสังคม
45 - 50 คะแนน ความวิตกกังวล 46 - 51 คะแนน การชอบแสดงออก 40 - 43 คะแนน

2. การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างในบุคลิกภาพระหว่างกลุ่มต่าง ๆ พบว่า
บุคลิกภาพในด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

2.1 ระหว่างนักเรียน ป.กศ. วค. เทพสตรี และ วค. พระนครศรีอยุธยา
ปรากฏว่าแตกต่างกันในด้าน การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนโดยนักเรียน ป.กศ. วค. พระนคร
ศรีอยุธยามีปัญหาในด้านที่จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยมากกว่านักเรียน ป.กศ.
วค. เทพสตรี

2.2 ระหว่าง ป.กศ. และ ป.กศ. สูง ปรากฏว่านักเรียน ป.กศ. สูงมีบุคลิกภาพ
ที่สมบูรณ์กว่านักเรียน ป.กศ. ซึ่งมีปัญหาในด้าน การปรับตัว คือยังคบเพื่อนยาก ขี้อาย อ่อนไหวง่าย
ในด้านการปฏิบัติตามแบบแผน คือยังขาดความรับผิดชอบ มีความคับข้องใจที่จะปฏิบัติตามระเบียบ
ข้อบังคับของทางวิทยาลัย ชอบซักคำสั่ง ขัดขืนระเบียบ และมีปัญหาในด้านความมั่นคงทางอารมณ์
มีความรู้สึกไม่มีความสุข หงุดหงิด หวั่นไหวง่าย อารมณ์ไม่มั่นคง

2.3 ระหว่างนักเรียน ป.กศ. และ ป.กศ. สูง เพศชายและเพศหญิง ผลการทดสอบ
นัยสำคัญแสดงว่า นักเรียนชายมีปัญหาด้านบุคลิกภาพน้อยกว่านักเรียนหญิง นักเรียนหญิงยังมีปัญหา

ในด้านการเป็นผู้นำขาดความกิริเริ่ม ขาดความเป็นตัวของตัวเอง ขาดความร่วมมือและไม่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ในด้านการแสดงออกนักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่จะเป็นคนเก็บตัว ไว้ตัวเก็บกค เกรงขริม ซลาคอบ ไม่สนใจผู้อื่น เอาแต่ใจตัวเองเป็นใหญ่ ในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมนักเรียนหญิงมีความลำบากใจที่จะเข้าสังคมหรืออยู่ต่อหน้าคนหมู่มาก ในด้านความวิตกกังวลนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าชาย แสดงออกทางอารมณ์รุนแรง เปลี่ยนทัศนคติและความสนใจง่าย ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ไม่ยอมรับความจริง ที่เป็นเช่นนั้นอาจจะเป็นเพราะชนบะประเพณีของหญิงไทยจะต้องมีความสงขเส่งี่ยมไว้ตัว อยู่กับเหยาเฝ้ากับเรือน ทำอะไรเป็นช่างเท้าหลัง

2.4 ระหว่างนักเรียน ป.กศ.ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์กว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งมีบุคลิกภาพที่น้อยกว่าในด้านการแสดงออก ความเป็นผู้นำ และการปรับตัว

2.5 ระหว่างนักเรียน ป.กศ. และ ป.กศ.สูงที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาของตนค่อนข้างสูงและค่อนข้างต่ำ นักเรียนที่มีความคิดเห็นว่าบิดามารดาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำมีบุคลิกภาพที่น้อยกว่าในด้านสภาพทางอารมณ์ จะมีความเศร้าซึม เจื่องเหงา ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความอดทน ไม่มีความหวังในอนาคต ทางด้านการปรับตัว เข้ากับคนอื่นยาก ซื่อายในด้านการสัมพันธ์ทางสังคมเข้าสังคมยาก ไม่ชอบการสมาคม ไว้ตัว ในด้านความวิตกกังวล มีความหงุดหงิด กังวลใจ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ และเป็นคนเก็บตัว ซลาคอบ เอาแต่ใจตน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ร่าเริงสนุกสนาน

2.6 กลุ่มที่เรียนไคะแนนคี่ ในวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ และอักษรศาสตร์ พวกที่เรียนไคะแนนคี่ในวิชาประเภทอักษรศาสตร์ มีปัญหาทางด้านการความมั่นคง ทางอารมณ์ อารมณ์ไม่มั่นคง อารมณ์หวั่นไหวเปลี่ยนแปลงง่าย เจ้าอารมณ์ แสดงอารมณ์รุนแรง ใจอ่อน

3. การศึกษาระหว่างกลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี 18 ปี และสูงกว่า 18 ปี, ระหว่างกลุ่มนักเรียน ป.กศ.สูงที่ไคะแนนการฝึกสอนระดับ ก. และระดับอื่น ๆ และระหว่างกลุ่มนักเรียน ป.กศ.สูงที่เรียนวิชาเอกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ไม่มีบุคลิกภาพด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณ ซึ่งเป็นค่าความเที่ยงตรงรวมของแบบสำรวจ
บุคลิกภาพ 8 ด้าน ใกล้เคียงกับ .39 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สามารถใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพเป็น
เครื่องมือในการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ทางการศึกษาได้คือพอสมควร

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อผู้สมัคร เข้า เรียน
ในคณะวิชาชีวของกร ผู้ที่จะรับหน้าที่เป็นผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการ
ฝึกหัดครู จึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การนำผลการค้นคว้าไปใช้

1.1 กรมการฝึกหัดครูและสถาบันการฝึกหัดครู ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ
ในการศึกษา และปรับปรุงบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครู

1.2 นำแบบสำรวจไปใช้คัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน ป.กศ. กัดเลือกนักเรียน
ฝึกหัดครูที่จะเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น การบรรจุบุคคลเข้าเป็นครู และมอบหมายหน้าที่การงานแก่ครู
ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของแต่ละคน

1.3 นำแบบสำรวจไปใช้เป็นประโยชน์แก่ผู้สมัคร เข้า เป็นนักเรียนฝึกหัดครู
ผู้กำลังเป็นครูอยู่ และโดยเฉพาะผู้กำลังเป็นนักเรียนฝึกหัดครู ในการสำรวจตนเองว่า ตนมีปัญหา
ทางบุคลิกภาพอย่างไร มีบุคลิกภาพเด่นคอยอย่างไร เพื่อจะได้ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

1.4 แบบสำรวจวิธีการศึกษาค้นคว้า และผลการวิจัยน่าจะเป็นประโยชน์แก่การ
แนะแนวมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะงานต่าง ๆ ที่เป็นหลักของการแนะแนวนั้น จะต้องปรับปรุง
ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้พัฒนาทุกด้านทุกทางอย่างเต็มที่ ตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน
จึงควรนำไปสำรวจ ทดสอบนักเรียนให้ฝ่ายแนะแนวได้มีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพิ่มขึ้น ได้ทราบ
ปัญหาและความต้องการของนักเรียน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่นักเรียน
และจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนว ให้นักเรียนได้เห็นปัญหามูลึกภาพของตน และได้มีโอกาส
ปรับปรุงตนเอง เพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน และในการประกอบอาชีพการในอนาคต
นอกจากนี้ควรนำผลการทดสอบไปใช้ประโยชน์ ในด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ในกิจกรรมร่วม
หลักสูตร และการส่งเสริมความรู้ความสามารถพิเศษแก่นักเรียนด้วย

2. การค้นคว้าศึกษาต่อไป

2.1 ควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจให้มีอำนาจจำแนกความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นสูงขึ้น เนื่องจากความเชื่อมั่นของแบบสำรวจฉบับนี้ ได้ใช้สูตรของ Spearman-Brown ประเมินจากค่าที่ ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ และ ธงชัย ชิวปรีชา คำนวณไว้แล้ว จึงควรจะใช้วิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2 ควรจะได้ศึกษามุคโลกิภาพของนักเรียนฝึกหัดครูให้กว้างขวางออกไป เช่น ศึกษาในภาคต่าง ๆ ทั้งภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และศึกษามุคโลกิภาพของนักเรียนฝึกหัดครูในระดับอื่น ๆ ด้วย เช่น ระดับปริญญา หรือในระหว่างการฝึกหัดครู สาขาอื่น ๆ เช่น ฝึกหัดครูอาชีวศึกษา พลานามัย เกษตรกรรม คหกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมศิลป์ เพาะช่าง ศิลปศึกษา กนตรี

2.3 ควรจะได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้ทำไว้แล้ว ซึ่งอาจมีผลทำให้มุคโลกิภาพของนักเรียนแตกต่างกันออกไป เช่น จำนวนพี่น้อง อันกับที่ของการเกิด สภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพและรายได้ของบิดามารดา เงินที่บิดามารดาให้นักเรียนใช้จ่ายแต่ละเดือน แต่ละปี สภาพของบ้านหรือสภาพของที่พักอาศัยในขณะที่เป็นนักเรียน ความสัมพันธ์กับทางครอบครัว ทัศนคติที่มีต่อตนเอง ทัศนคติที่มีต่อสถานศึกษา ครู อาจารย์

2.4 ควรจะได้สร้างแบบสำรวจ แบบทดสอบอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องช่วยในการที่จะผลิตนักเรียนออกไปเป็นครูที่ดียิ่งขึ้น เช่น เครื่องมื่อวัดทัศนคติที่มีต่ออาชีพครู ทัศนคติต่อการเป็นนักเรียนฝึกหัดครู เครื่องมื่อวัดความสำเร็จในการเป็นนักเรียนฝึกหัดครูที่ดี และการเป็นครูที่ดี

2.5 ควรจะได้ศึกษามุคโลกิภาพของผู้อยู่คะแนนการฝึกสอนระดับต่างกันอย่างรอบคอบยิ่งขึ้น

2.6 เนื่องจากหลักการให้คะแนนของแต่ละวิทยาลัยแตกต่างกัน คะแนนที่นักเรียนแต่ละวิทยาลัยได้รับเปรียบเทียบกันไม่ได้ ในการแบ่งกลุ่มแยกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้นักเรียนฝึกหัดครูจากทางสถานศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในมุคโลกิภาพด้านต่าง ๆ ควรจะได้แปลงคะแนนให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Standard Score) เสียก่อน

บรรณานุกรม

การฝึกหัดครู, กรม เรื่อนำร่องของกรมการฝึกหัดครู พระนคร โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๑

การฝึกหัดครู, กรม สรุปผลงานโดยสังเขปครบรอบ ๑๕ ปี พระนคร โรงพิมพ์คุรุสภา

พ.ศ. ๒๕๑๒, ๔๓ หน้า

ทองอยู่ กัลยา บุคลิกภาพของครูใหญ่ในทัศนของครูนอชชาย วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี

คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๖

ธงชัย จิวปรีชา การศึกษาแบบคิดของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นปีที่ ๑ และ ๒ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๔๕ หน้า

นลินี วันชัย การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนตามอุดมคติในทัศนของครู
และนักเรียน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ-

มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐

* บุญถิ่น อัตถากร การสร้างผู้นำของอนุชนเพื่อกำลังอำนาจและความมั่นคงของชาติ

โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๔, ๖๔ หน้า

* บุญถิ่น อัตถากร และสาวยุทธ จำปาทอง การผลิตครู โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ ๒๕๐๔, ๔๕ หน้า

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ การเปรียบเทียบนักเรียนที่ต้องลาออกก่อนสำเร็จการศึกษาและนักเรียน
ที่ยังอยู่ในโรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง ในระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๗-
๒๕๐๘ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๕๑๑, ๗๓ หน้า

พรทิพา รุจิพร การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง กับที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

* พิกพ ธงชัย "ปัญหาบางประการภายในสถาบันครู" สังคมศาสตร์ปริทัศน์ฉบับนิสิตนักศึกษา

๓: ๔ - ๑๕ มกราคม ๒๕๑๐

พูนผล สุวรรณพัฒน์ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของเด็กนักเรียนในเมืองหลวง

กับเด็กนักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๒

โพลิต, ครีฟฟอร์ด พี. และ ฮอยท์, เคนเนธ บี. การทดสอบเพื่อการแนะแนว

ละม้ายมาศ ศรีทนต์ และคนอื่น ๆ แปล พระนคร โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๐

* มัทนา ปิยะมาตา การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปรินิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๓๓ หน้า

✓ ละเอียก บุญเกิด คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรินิพนธ์การศึกษามหา

บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓

สจกิด ไข่มุนี การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการ

เรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๒๕๑๐ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๑

สมบัติ ไชยธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปรินิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๐๕

สายหยุด อุทัยศรี บุคลิกภาพของครูใหญ่ในทรรณะของครูน้อยสตรี ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ๒๕๐๖

Amatora, Sister Mary, "The Education Factor in Personality Appraisal,"
The Journal of Experimental Education 21 (3) : 271-275,

Anne, Anastasi, 19๖๑ Psychological Testing, (2nd Ed.), The Mcmillan Company,
New York, 1961, p.203.

Breaux, Sister Angelina, "Selected Personality Characteristics and
Their Relationship to Academic Achievement, Dissertation
Abstract, 26 (2) : 1015, August, 1965.

Durflinger, Glenn W., "The Fundamental Forgotten by College Student,"
Journal of Education research 49: 571-579, April, 1956.

- Ericson, Harley E., "A Factorial Study of Teaching Ability," Journal of Experimental Education 23: 1-39, September, 1954.
- Gorret, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans, Green and Co., New York, 1956.
- Hawkins, Danan Hugh, An Evaluation Study of Selected Personality Measuring the Prediction of Achievement and Survival datas of Students at University of North Carolina, Dissertation Abstracts 27: 2388-2389, 1967.
- Henjum, Arnold, "A Study of the Sinificance of Student Teachers' Personality Characteristics", The Journal of Teacher Education 20 (2) : 143-147, Summer, 1969.
- Joseph F. Swartz, A Critical Analysis of the Literature Pertaining to the Pre-Service Selection of Prospective Teacher, Doctor's thesis Pittsburgh, 1954. Dissertation Abstracts: 14: 797-798, May, 1954.
- Kimmel, Pange Butler, Characteristics of Student Teachers as Correlates of Success in Student Teaching, Dissertation Abstracts 10: 5765-5766, April, 1965.
- Lamke, T.A., "Personality and Teaching Success", Journal of Experimental Education 20: 217-259, 1951.
- Leeds, G.H., "A Scale for Measuring Teacher-pupil Attitudes and Teacher-pupil Rapport", Psychology Monogramme, 6 : 64, 1950.
- McLean, M.S., Gowan, May S.L. Gowan J.C., "A Teacher Selection and Counseling Service," Journal of Education Research: 48: 669-677, 1955.
- Montross, Harold W., "Temperament and Teaching Success," Journal of Experimental Education, 23: 73-97, September, 1954.
- Noll H. Victor, Educational Measurement, Houghton Mifflin Co., Boston, 88, 1957.
- Roger, John Everest, Selection and Use of Certain Factors Significant in Predicting Achievement of Student in First Semester Accounting at University of Miami, Thesis Abstract Series 57: 265, 1956.
- Ryans, D.G., Characteristic of Teachers, W American Council on Education, Washington D.C., 1960.
- Saadeh, Ibrahim Q., "Teacher Effectiveness or Classroom Efficiency: A New Direction in the Evaluation of Teaching," The Journal of Teacher Education 21: (1) 73-89; Spring, 1970.
- The National Commission on Teacher Education and Professional Standards (NGTEPS), A Position Paper, pp.1-16.

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การหาคะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

๒. การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - (\bar{X})^2}$$

๓. การหาความเชื่อมั่น ใช้ Spearman-Brown Prophecy Formula

$$r_{nn} = \frac{nr}{1 + (n-1)r}$$

๔. การหาความแตกต่างของคะแนนสองกลุ่ม ใช้ t-test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

๕. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

๖. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ใช้ Doolittle Method

$$R_{y123\dots n} = \sqrt{1^{r_{y1}} + 2^{r_{y2}} + \dots + n^{r_{yn}}}$$

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถามเพื่อสำรวจบุคลิกภาพ

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงของท่าน หรือเติมข้อความในช่องว่างที่เว้นให้

1. วิทยาลัยครูเทศบาล วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
2. ชั้น ป.กศ.ปีที่ 2/..... ชั้น ป.กศ.สูงปีที่ 2/ ... เกรตฝึกสอนเมื่อ ป.กศ.ต้น
- ได้คะแนนชั้นมศ.3 วิชาเอก..... วิชาโท
3. หนัก(เรียนใกล้)ในวิชาพวก คณิตศาสตร์ (คณิศร วิทย) อักษรศาสตร์ (ภาษาไทย, อังกฤษ, สังคม)
4. เกรตเฉลี่ยตลอดปีในชั้น ป.กศ.ปีที่ 1 ป.กศ.ปีที่ 2 ป.กศ.สูง 1
5. เพศ ชาย หญิง
6. อายุ ปี
- 7.ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา มีเงินเหลือเก็บเพราะมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย มีรายได้พอค้ำกับรายจ่าย
มีความยากจน, มีหนี้สิน, รายจ่ายสูงกว่ารายได้เป็นปรกติ
บิดามารดาของท่านมีอาชีพ มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ
- ตัวนักเรียนเองใช้จ่าย ค่าที่อยู่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ค่าเล่าเรียนและใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ
- 8.ฐานะทางสังคมของบิดามารดา คนต่างด ปานกลาง คนข้างต่ำ (ตามความรู้สึกของท่าน)
9. การศึกษาของบิดา เรียนจบชั้น มารดาเรียนจบชั้น
10. ถ้าไม่นับตัวนักเรียนเอง ท่านมีพี่น้องทั้งหมด คน ท่านเป็นบุตรคนที่

คะแนนที่ได้	
1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.

แบบสอบถามชุดที่ 1

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยคำถาม 18 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่ต้องการถามเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน โดยจะมีข้อความให้อ่านเพื่อพิจารณาว่าตรงกับความเห็นของท่านหรือตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่านในเรื่องลักษณะนิสัย ความรู้สึก หรือเคยประพฤติปฏิบัติหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะ นิสัย ความรู้สึก หรือแนวการประพฤติปฏิบัติที่ไม่เหมือนกัน ขอสำคัญขอความกรุณาตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ขอไ้ระลึกว่าการให้ความร่วมมือครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการ ผลิตผลวิจัย

การถาม-ตอบ ของแบบสอบถามมีลักษณะดังนี้

เราจะมีกระดาษสำหรับตอบแยกต่างหากออกไป จะเห็นขอให้ท่านตอบเฉพาะในกระดาษสำหรับตอบเท่านั้น โดยการขีดเครื่องหมายกากบาทลงในช่องที่ต้องการจะตอบ ในช่องหนึ่งๆจะมีช่องให้เลือกกากบาท 5 ช่องด้วยกัน และแต่ละช่องจะมีตัวอักษร ก ข ค ง จ ถ้าก้อยู่ข้างหน้า ท่านจะตอบข้อใด ก็กากบาทที่เส้นประหลังตัวอักษรข้อนั้น แต่เพียงข้อใด 1 คำตอบ

การจะเลือกกาตอบตรงอักษรข้อใดให้ถือเกณฑ์ดังนี้

- กาที่ตรงข้อ ก. เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านอย่างแท้จริง
กาที่ตรงข้อ ข. เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน แต่น้อยกว่าข้อ ก.
กาที่ตรงข้อ ค. เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน แต่น้อยกว่าข้อ ข.
กาที่ตรงข้อ ง. เมื่อข้อความนั้นพอจะตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านบ้างเพียงเล็กน้อย
กาที่ตรงข้อ จ. เมื่อข้อความนั้นไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านเลย

ขอให้ทำตัวอย่างในการตอบดังนี้

1. ข้าพเจ้าเป็นคนโง่ขี้ขลาด

เมื่ออ่านข้อความในแบบสำรวจเช่นนี้แล้ว ก็มาพิจารณาตัวท่านเองว่า เป็นคนโง่ขี้ขลาดหรือไม่เพียงใด ควรจะกากบาทในช่องไหนจึงจะถูกตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด สมมุติ ท่านคิดว่าท่านเป็นคนใจเย็น ท่านไม่ใคร่จะโง่หรือโง่ๆ ท่านก็กากบาทหลังข้อ จ. ถ้าท่านรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนโง่ขี้ขลาด โง่โง่จริงๆ ท่านก็กากบาทหลังข้อ ก. ถ้าเห็นว่าไม่น่าจะเป็นข้อ ก. ก็พิจารณาลดหลั่นมาเป็นข้อ ข. ข้อ ค. ข้อ ง. เมื่อท่านเกิดตัดสินใจยาก มีความไม่แน่ใจ ขอความกรุณาอย่าตอบง่ายๆที่ข้อ ง. ขอให้พยายามกระหายคำตอบให้ตรงกับความจริงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ กรุณาทำทุกข้อ ไม่ควรพลิกหน้ากลับไปแล้วมองมือทำใจ

1. ข้าพเจ้าโกรธบ้างเป็นครั้งคราว
2. ในการเล่นที่มีการแข่งขัน ข้าพเจ้าอยากชนะมากกว่าแพ้
3. ข้าพเจ้านินทาเรื่องราวและการกระทำของคนอื่นบ้างเป็นครั้งคราว
4. ข้าพเจ้าชอบรู้จักคนที่มีฐานะตำแหน่งสูงๆ เพราะทำให้รู้สึกว่าคุณเองเป็นคนสำคัญไปควย
5. ถ้าข้าพเจ้าแอบเข้าชมภาพยนตร์โดยไม่ต้องซื้อตั๋วได้ ข้าพเจ้าก็คงจะทำ
6. ข้าพเจ้าชอบคนทุกคนที่ข้าพเจ้ารู้จัก
7. ในระยะเวลาสองสามปีที่ผ่านมา เป็นระยะเวลาที่ข้าพเจ้ามีสุขภาพปรกติดีเกือบตลอดเวลา
8. ข้าพเจ้าชอบความคึกคักของคนหมู่มาก
9. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีสมาธิในการทำงาน
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความจำเป็นปรกติดี
11. ข้าพเจ้ามักจะหมกความอดทนต่อคนอื่นในใจๆ
12. ข้าพเจ้าชอบการพักผ่อนหย่อนใจและการละเล่นการออกกำลังกายหลายอย่าง
13. ข้าพเจ้าไม่สบายใจ ถ้าจะทำอะไรแมลงๆในงานเลี้ยงทั้งๆที่คนอื่นเขาทำกัน
14. ข้าพเจ้าไม่สามารถตั้งสมาธิให้จดจ่ออยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้
15. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ตัวข้าพเจ้าไม่คึกคักใจง่ายไปกว่าคนอื่น
16. โดยปรกติ ข้าพเจ้าคิดว่าชีวิตนี้มีค่า
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเหวโสมแม่มดอยู่กับคนอื่นๆ

18. คุณพ่อคุณแม่ทำกับข้าพเจ้าราวกับว่าข้าพเจ้ายังเป็นเด็กเล็กๆอยู่ ไม่ใช่คนที่โตแล้ว
19. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความสามารถและเก่งเท่าๆกับคนอื่น
20. ข้าพเจ้ามักจะหลีกเลี่ยงเพื่อไม่ต้องเผชิญกับวิกฤติการณ์ หรือความยุ่งยากลำบากทั้งปวง
21. ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นอัมพาตหรือเคยรู้สึกวากล้ามเนื้อมืออะไรผิดปกติ
22. คนอื่นเคยอิจฉาข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าคิดอะไรดีๆได้ก่อนเขา
23. ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าไม่อยากจะอยู่กับคนหมู่มาก
24. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าถูกลงโทษโดยไม่มีสาเหตุบ่อยๆ
25. ข้าพเจ้ามักคิดเป็นห่วงเรื่องที่ใครจะคิดอะไรกับข้าพเจ้า
26. เวลามืออะไรผิดปกติหรือเกิดอุปสรรคขึ้น ข้าพเจ้าอยากจะเลิกทำสิ่งนั้นเสียเสียๆ
27. ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นชีวิตที่ไม่มีความสุขเป็นส่วนใหญ่
28. ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะเคียดแค้นเรื่องสุขภาพมากนัก
29. คนมักจะพูดถึงข้าพเจ้าควายน่าเลี้ยงที่เหี้ยมคหยาบและหยาบคาย
30. ข้าพเจ้าเป็นผู้มีความสุขเกือบตลอดเวลา
31. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากจะทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อโลกใต้อย่างมหาศาล
32. ข้าพเจ้าเป็นคนทำงานควยความเคร่งเครียดเสมอ
33. เคยมีบางคร้งนานเป็นวันๆ เป็นสัปดาห์หรือเป็นเดือนที่ข้าพเจ้าทำอะไรไม่ได้เลยเพราะไม่สามารถบังคับตนเองให้ลงมือทำได้ (โปรดพลิกหน้าต่อไป

34. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะคอยหน้าใครสักคน
35. มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้านึกอยากตาย
36. ข้าพเจ้ามีเรื่องกลุ้มใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ
37. ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความเศร้าใจอยู่เกือบตลอดเวลา
38. เมื่อออกจากบ้านแล้ว ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นห่วงเลยว่าจะข้าพเจ้าจะประสบปัญหาทางเรียนร่อยแล้วหรือยัง
39. ข้าพเจ้าเสียใจมาก เวลาที่มีใครตำหนิหรือดูว่าข้าพเจ้า
40. ข้าพเจ้าใคร่ได้รับความเห็นอกเห็นใจจากคนอื่นเท่าที่ควรจะได้รับ
41. ข้าพเจ้ามักจะนั่งซึมบอยๆ
42. บางทีข้าพเจ้านึกว่าตัวเองไม่มีประโยชน์อะไรเลย
43. แพทย์ทุกคนที่ข้าพเจ้านอนหลับสบายโดยไม่คิดอะไร
44. เวลาอยู่กับคนอื่นๆ ถ้าเขาขอให้ข้าพเจ้าเริ่มต้นอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ข้าพเจ้ารู้สึกพอสมควร ข้าพเจ้าทำได้โดยไม่รู้สึกกระดากอายหรือลำบากใจเลย
45. เวลาเดิน ข้าพเจ้าทรงตัวได้เป็นอย่างดี
46. ข้าพเจ้าเคยนึกกลัววัตถุ หรือคนที่ข้าพเจ้ากลัวอยู่แล้วว่าไม่สามารถทำอันตรายข้าพเจ้าได้
47. ข้าพเจ้าเป็นคนไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองเลย
48. ข้าพเจ้าเป็นคนที่กระดากอายง่าย
49. ข้าพเจ้าไม่มีใครจะใส่ใจและเคียดแค้นใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวข้าพเจ้า
50. ประเดี๋ยวเดี๋ยวข้าพเจ้าก็ลืมแล้วว่าใครพูดอะไรด้วย
51. ข้าพเจ้าเจริญอาหาร เวลารับประทานอาหารรู้สึกอร่อยและรับประทานอาหารได้ครั้งละมากๆ
52. บางครั้งข้าพเจ้ากระสับกระส่ายมากจนนั่งอยู่ไม่ได้
53. เวลาที่ข้าพเจ้าได้ข่าวว่าคนที่ข้าพเจ้ารู้จักประสบความสำเร็จ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนล้มเหลว
54. ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกว่ามือข้าพเจ้าจะมึนหรือเกะกะ
55. เวลาไปงานต่างๆ ข้าพเจ้าชอบนั่งคนเดียว หรือไม่ก็กับใครสักคนหนึ่งมากกว่าที่จะไปนั่งร่วมกับคนหลายๆ
56. ข้าพเจ้าไม่กลัวที่จะเดินคนเดียว เข้าไปในห้องที่มีคนนั่งคุยกันอยู่ก่อนแล้ว
57. รู้สึกว่าข้าพเจ้าคุยเพื่อนได้เร็วเท่ากับคนอื่น
58. บางครั้งข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องไม่ค่อยจะคิดก็ไม่กล้าพูดถึง
59. มารยาทในการรับประทานอาหารของข้าพเจ้าเวลาอยู่กับบ้านไม่เหมือนกับเวลาอยู่กับเพื่อนๆ
60. ข้าพเจ้าไม่ได้อ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ
61. ข้าพเจ้ารวบรวมสมาชิกในการทำงานได้ยากกว่าคนอื่น
62. ข้าพเจ้าเลิกล้ม ไม่ทำอะไรต่ออะไรตั้งหลายอย่างเพราะคิดว่าไม่มีความสามารถพอ
63. คนบางคนที่บ้านของข้าพเจ้า ทำอะไรหลายๆอย่างที่ทำให้ข้าพเจ้ากลัว
64. เวลาใครเล่าเรื่องลามกข้าพเจ้าจะรู้สึกกระดากอาย
65. ข้าพเจ้าจะไม่หักใคร นอกจากเขาจะหักข้าพเจ้าก่อน
66. คนเรามักจะเรียกร้องให้คนอื่นเคารพสิทธิของตนมากกว่าที่ตนจะเคารพสิทธิของคนอื่น
67. ข้าพเจ้าลำบากใจ เวลายื่นพู่หน้าชั้น

68. ข้าพเจ้ามักฝันเสมอๆถึงสิ่งที่ไม่ควรจะทำ
69. สิ่งใดก็ตามที่ข้าพเจ้าอยากทำ แต่หากคนอื่นเห็นว่าทำแล้วไม่คุ้ม ข้าพเจ้าก็จะไม่ทำ
70. มีอะไรทำให้ข้าพเจ้าต้องตกใจอยู่เกือบทุกวัน
71. เวลาเช้าสัปดาห์ ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในตนเองดี
72. ข้าพเจ้าเป็นคนต้นเตนง่าย
73. ถาพรพยาภาศของงานครรอยไป ข้าพเจ้าจะเป็นผู้ทำให้พรพยาภาศนั้นคั่น
74. ข้าพเจ้ากลุมใจเกี่ยวกับเรื่องรายหรือเคราะห์ร้ายชะตากรรมที่อาจเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า
75. เวลาที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงความคิดเห็น ข้าพเจ้าสามารถพหิคนอื่นเข้าใจโดยไม่ว่ามากใจเลย
76. ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นทุกข์เพราะได้คะแนนไม่ดี
77. ข้าพเจ้าเป็นคนโกรธง่าย
78. เวลาที่พบกับคนเฟิ่งแรกรู้จักกัน ข้าพเจ้าจะรู้สึกประหม่าและเคอะเขิน
79. ข้าพเจ้าเข้ากับใครก็ได้ คมคัสมาคมกับใครก็ได้ทำงานกับใครก็ได้
80. ข้าพเจ้าทำอะไรหลายอย่างที่ทำให้มานึกเสียใจภายหลัง
81. คนพหุคุณแม่มักไม่ชอบเพื่อนฝูงที่ข้าพเจ้าคบหาและไปไหนมาไหนด้วย
82. ข้าพเจ้าไม่ถือเมื่อถูกหัวเราะเยาะหรือล้อเลียน
83. ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้ชีวิตไปในทางที่ถูกต้อง
84. คนพหุคุณแม ผู้ปกครองและคนในบ้านมักจับผิดข้าพเจ้ามากกว่าควร
85. ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะมีเรื่องทะเลาะกับคนที่บ้าน
86. ข้าพเจ้าไม่ชอบใจเลยที่อาชญากรพ่นเง้อมมือกฎหมายมาได้เพราะมีพหุนายเ่ง
87. เมื่อเปรียบกันแล้ว บ้านข้าพเจ้ามีความอบอุ่นและเป็นกันเองน้อยกว่าบ้านอื่น
88. ครอบครัวข้าพเจ้าไม่ชอบอาชีพที่ข้าพเจ้าทำ หรืออาชีพที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำ
89. ข้าพเจ้าไม่เห็นคัสยที่จะให้เงินเป็นทานแก่ขอทาน
90. ถาหากไม่มีใครคอยชัก ข้าพเจ้าจะต้องไครับความสำเร็จมากกว่านี้
91. ข้าพเจ้าประพฤติปฏิบัติไปตามชนบชรรมนิยมประเพณีที่คนอื่นยักถือ
92. ญาติพี่น้องมักจะเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้า
93. ข้าพเจ้ารู้สึกอวยตลอดเวลาวา ข้าพเจ้าไคทำอะไรผิดหรือไคไปแล้ว
94. เวลาเดียวกับคนอื่น ข้าพเจ้ามักจะยอมแพ้ง่ายๆ
95. เวลาที่คุยกันหลายๆคน ข้าพเจ้าคิดเรื่องคุยที่เหมาะสมไม้ออก
96. ข้าพเจ้าคิดวาทางบ้านของข้าพเจ้ารวนร่นสขสบายเท่าๆคนอื่นที่รู้จัก
97. ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกพิศการ
98. การเอาชนะใจตนเองเป็นเรื่องยากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า
99. ข้าพเจ้าเป็นตัวของตัวเองและไม่ตองปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ขอมบังคับต่างๆของทางบ้าน
100. บางที่ข้าพเจ้าก็ไคเป็นคนคัวันประกัพรง

- ✓ 101. ข้าพเจ้ามักกับคนที่เป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนงานและเป็นคนมอบหมายงานให้คนอื่น
102. ข้าพเจ้าชอบอยู่บ้านมากกว่าที่จะไปสังสรรค์กับคนอื่น
103. เวลาที่เข้าไปเล่นหรือร่วมกิจกรรมอื่นๆกับคนอื่น ข้าพเจ้ามักคิดว่าเขาจะคิดอย่างไรกับข้าพเจ้า
104. ข้าพเจ้ามีความลำบากใจ ไม่สบายใจ อาจจะต้องเป็นคนเริ่มการสนทนาในเวลาที่เราย่อยกันหลายๆคน
105. ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้เข้าสังคมมาก่อน เวลาเข้าสังคมจึงเกิดความรู้สึกอึดอัดใจ
106. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเป็นคนมีความทุกข์
107. ข้าพเจ้าคอยแต่คิดว่ามีคนคอยจับตาดูข้าพเจ้าอยู่เสมอ แล้วข้าพเจ้าก็รู้สึกไร้ค่ามาก
108. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนรอบๆตัวคนแม่ผัวหวังในตัวข้าพเจ้า
- ✓ 109. ข้าพเจ้าอารมณ์เสื่อง่าย
110. ข้าพเจ้าคิดมากเกี่ยวกับเรื่องรูปร่างลักษณะของข้าพเจ้า
111. ข้าพเจ้าไปหาหมอเมื่อรู้สึกว่าจำเป็นจริงๆ
112. เวลาครูเรียกให้ตอบในชั้น ทั้งๆที่รู้คำตอบ ข้าพเจ้าก็ตอบไม่ได้เพราะกลัวที่ต้องพูดต่อหน้าคนอื่น
113. เวลาใครถูกดูถูกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเก็บเอาไปคิดเสียนาน
114. ข้าพเจ้าทำอะไรไม่ค่อยได้ก็ด่ามีคนอื่นมาคอยดูหรือจ้องมอง

115. ข้าพเจ้าคิดมากจนนอนไม่หลับบ่อยๆ
116. เวลาเลิกเรียนแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นแค่น้อยมาก
117. ข้าพเจ้าชอบทำความรู้จักกับคนอื่นก่อน
118. ข้าพเจ้าไม่สบายใจมาก เวลามีคนวิพากษ์วิจารณ์หรือติเตียนข้าพเจ้า
119. ข้าพเจ้าลำบากใจในเวลาที่เริ่มสนทนากับคนที่เพิ่งจะรู้จักกันใหม่ๆ
120. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนหงุดหงิด ตื่นเต้นง่าย
121. ข้าพเจ้าเป็นคนรู้สึกท้อใจอะไรง่าย
122. เวลาทำอะไรเป็นๆหรือเชยๆข้าพเจ้าจะทำเฉยๆ
123. ข้าพเจ้าคิดเรื่องไม่เป็นเรื่องวนไปเวียนมาจนตัวเองก็รำคาญ
124. ข้าพเจ้าเป็นคนเฉยๆ ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับคนอื่น
125. เวลาทำอะไรมีปัญหา มือปัดสรวก หรือเกิดข้อบกพร่องขึ้น มักไม่ใช้ความผิดของข้าพเจ้า
126. เวลาจะพูดคุยกับใคร ข้าพเจ้าลำบากใจเป็นอย่างยิ่ง
127. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า สักวันหนึ่ง ข้าพเจ้าอาจจะได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุต่างๆ
128. ถ้าจะพูดในแง่สังคม ข้าพเจ้าก็พอเข้าสังคมกับเขาได้เท่าๆกับคนอื่น
129. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่า ไม่มีใครเป็นเพื่อนที่แท้จริงของข้าพเจ้าเลย
130. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรที่เปิดโอกาสให้รู้จักคนมากๆ
131. เมื่อแรกรู้จักใครใหม่ๆ ข้าพเจ้ามักจะเกิดปัญหาที่ไม่ทราบจะหยิบยกอะไรขึ้นมาเป็นเรื่องสนทนากับเขาในฐานะผู้แรกรู้จักกัน

132. เมื่ออยู่ในที่สูงๆ แล้วมองลงมาข้างล่าง ข้าพเจ้า
จะมีอาการว้าวหวี มือสั่น ใจสั่น

133. ข้าพเจ้าเป็นคนใจน้อย

134. ข้าพเจ้าสามารถออกไปแสดงตัว หรือพูดต่อหน้า
ที่ประชุมได้อย่างสบายใจ

135. เวลาไปงานเลี้ยง งานรับรอง งานฉลอง หรือ
งานอื่นๆ ข้าพเจ้าสนุกมาก

136. ข้าพเจ้าไม่สบายใจเพราะมีปมค้อย

137. โดยปรกติแล้ว ครู อาจารย์ และเพื่อนๆ อีกมากที่
ไม่รู้จักข้าพเจ้า

138. ข้าพเจ้ามักจะบ่น เมื่อสิ่งต่างๆ ไม่เป็นไปตามที่
คิดไว้ และทำให้ไม่สบายใจ

139. ข้าพเจ้าเป็นคนซัดใจง่าย ๆ

140. ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนกับเพื่อนต่างเพศได้ดี ไม่รู้สึก
ลำบากใจเลย

141. เวลาข้าพเจ้าไม่สบาย ข้าพเจ้าหงุดหงิด โกรธง่าย

142. ข้าพเจ้าปวดศีรษะมากเป็นระยะๆ

143. เมื่อต้องออกจากบ้านไปนานๆ ข้าพเจ้ามีความรู้สึก
เป็นกังวล ไม่ทราบว่า จะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น
กับคนทางบ้านหรือไม่

144. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานที่ได้พูดคุยกับคนแปลกหน้า

145. เวลาอยู่กับคนอื่น ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดและตึงเครียดง่าย

146. ข้าพเจ้ามักจะตกใจโง่งายๆ กับทุกสิ่งทุกอย่าง

147. เรื่องเพียงเล็กน้อยทำให้ข้าพเจ้าโกรธเพื่อนๆ
ได้เหมือนกัน

148. แม้ว่าไม่มีเสียงอะไรรบกวนข้าพเจ้าก็ยังนอน
หลับยากเป็นปรกติ

149. รู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนไม่ค่อยมีอารมณ์ขัน

150. เวลาไปงานต่างๆ ข้าพเจ้าทำตามสบายได้
ไม่ยากนัก

151. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวต่อการสอบเป็นอย่างยิ่ง

152. ถ้าครู-อาจารย์ต้องการเรียกใครคนหนึ่งออกไป
พูดหรืออธิบายปัญหาหน้าชั้น ข้าพเจ้ามักจะนั่ง
ภาวนาขอให้เรียกคนอื่น อย่าได้เรียกข้าพเจ้าเลย

153. บางทีอารมณ์ข้าพเจ้าเปลี่ยนง่ายโดยไม่มีสาเหตุ

154. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่ามืออะไรค้อยกว่าเพื่อนๆ

155. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าและกระตือรือร้นเวลาที่เดินเข้า
ไปในที่ประชุมหลังจากที่ทุกคนนั่งเรียบร้อยแล้ว

156. ข้าพเจ้าโอ้อวดคนที่มีความสุขสบาย

157. รู้สึกเป็นการยากลำบากมากสำหรับข้าพเจ้าที่จะ
เข้าไปแนะนำตัวเองกับบุคคลสำคัญ

158. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนส่วนมากชอบคบหาสมาคม
กับข้าพเจ้า

159. เมื่อครูเรียกให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือคั่งๆ หน้าชั้น
ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกลัวว่าจะอ่านผิด

160. โดยปรกติแล้ว ข้าพเจ้าไม่ชอบการพบปะพูดคุย
กับคนที่ข้าพเจ้าไม่คุ้นเคยมาก่อน

161. เมื่อเห็นคนอื่นประสบโชคร้าย ข้าพเจ้ามักจะพลอย
วิตกกังวลไปกับเขาด้วย

162. ข้าพเจ้ามักจะลังเล ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรลงไป
เพราะไม่แน่ใจในผลที่เกิดว่าจะเป็นอย่างไร

163. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกวิตก เป็นกังวลตลอดเวลา
ของข้าพเจ้า

164. เมื่อเข้าไปอยู่ในกลุ่มคนแปลกหน้า ข้าพเจ้าพบว่าสามารถทำตัวให้เข้ากับคนเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว

165. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกน้อยใจและโกรธ ถ้าเพื่อนๆทำอะไรโดยไม่ชักชวนข้าพเจ้าเขาไปรวมควย

166. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบหักทลายคนอื่นก่อน

167. ข้าพเจ้าไม่ค่อยสบายใจเลยเมื่ออยู่ในห้องมีคนเดียว

168. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเมื่อเพื่อนๆเสนอชื่อให้เป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้นำในการทำงานต่างๆ

169. มีอยู่บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอะไรสักอย่าง แต่ทำไปไคยังไม่ทันเท่าไรก็รู้สึกเบื่อเสียแล้ว

170. ข้าพเจ้ามักจะทำงานตามใจตนเองมากกว่าที่จะขอความคิดเห็นจากคนอื่น เพราะเห็นว่ายิ่งมากคนก็ยิ่งมากความ

171. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัว เมื่อทราบว่าจะต้องเดินทางไปในที่เปลี่ยวๆเพียงคนเดียว

172. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสามารถทำอะไรได้สำเร็จตามความประสงค์เสมอๆ

173. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นคนทำงานค่อนข้างช้า

174. ภายหลังจากการสอบแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าจะรอฟังผลด้วยความกระวนกระวายใจ

175. ข้าพเจ้ามักจะทนการกระเซาเยาเหยของเพื่อนได้เสมอ

176. เมื่อเพื่อนๆเล่าเรื่องอันเป็นความลับให้ฟังแล้วขอร้องให้รักษาความลับนั้นไว้ ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่จะรักษาความลับนั้น

177. ข้าพเจ้ามักจะมีอารมณ์หงุดหงิดเสมอ

178. เมื่อเห็นบางสิ่งบางอย่างไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธและโทษบุคคลก่อนที่จะคิดว่า ควรจะแก้ปัญหาอันนั้นอย่างไร

179. รู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่ไม่ค่อยจะทันเหตุการณ์ต่างๆของโลกปัจจุบัน

180. ข้าพเจ้าเคยรู้สึกน้อยใจและเสียใจบ่อยๆที่เห็นคนอื่นเขามีอะไรดีกว่าข้าพเจ้า

181. เรื่องเล็กน้อยๆบางครั้งทำให้ข้าพเจ้าหัวเสีย ทั้งที่รู้ว่ามันเป็นเรื่องไม่มีสาระสำคัญอะไร

แบบสำรวจหรือแบบสัมภาษณ์นี้มีเพียง 181 ข้อเท่านั้น ชอบคุณอย่างสูงที่ทานกรุณาให้ความร่วมมือ ความกรุณาของท่านนอกจากจะมีส่วนใหญ่สำรวจโคขมูลทำปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ยังจะมีส่วนในการพัฒนา ปรับปรุง ส่งเสริมการฝึกหัดครูให้ผลิตครูที่ดีมีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

ประวัติของผู้เขียน

นายสุวิทย์ สังโยคะ เกิดวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2475 เกิดที่บ้านเลขที่ 2 หมู่ที่ 6 ตำบลอินทร์ อำเภอดินทรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

การศึกษา ประถมศึกษา

2482 – 2486 โรงเรียนประชาบาลวัดโพธิ์ลังการ อำเภอดินทรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
มัธยมศึกษา

2487 – 2491 โรงเรียนอุดมศิลป์ อำเภอดินทรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

2492 โรงเรียนสิงห์บุรี อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี

วิชาชุดครู

2496 ประโยคครูพิเศษประถม จังหวัดสิงห์บุรี

2498 ประโยคครูพิเศษมัธยม จังหวัดสิงห์บุรี

ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.)

2500 – 2501 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)

2512 – 2513 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร

หน้าที่การงาน

2493 ครูโรงเรียนราษฎร์ "ศรีประสิทธิ์วิทยา" อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท

2493 – 2494 ครูโรงเรียนราษฎร์ "อุดมศิลป์" อำเภอดินทรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

2495 – 2496 ครูโรงเรียนราษฎร์ "เฉลิมราษฎร์วิทยา" อำเภอดินทรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

2496 – 2499 ครูโรงเรียนอินทร์บุรี อำเภอดินทรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

2502 – ปัจจุบัน อาจารย์วิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี